

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İŞIKLIDIR SÖZLERİMİZ

MESUT ODMAN

İŞIKLIDIR SÖZLERİMİZ

MESUT ODMAN

Işıklıdır Sözlerimiz

Yazılama Yayınevi: 206

Edebiyat: 28

Işıklıdır Sözlerimiz

Mesut Odman

Kapak Tasarımı: Levent Karaoğlu

Kapak Fotoğrafı: Levent Karaoğlu

Sayfa Düzeni: Ozan Özgür

ISBN: 978-605-9988-47-6

Birinci Baskı: Ekim 2019

© Yazılama Yayınevi

Baskı: Mutlu Basım Yayın - Bahri Mutlu

Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi

C Blok No: 256 Topkapı - İSTANBUL

Tel: 0 212 577 72 08

Sertifika no: 18569

Yazılama Yayınevi Hizmetleri Ltd. Şti.

Serasker Cad. Osmancık Sokak

Betül Han 9/13 Kadıköy - İstanbul

Sertifika No: 12411

Tel: 0 216 338 52 59

iletisim@yazilama.com

www.yazilama.com

Işıklıdır Sözlerimiz

Mesut Odman

ŞİİR

Mesut Odman (yazılarında pek az kullandığı gerçek soyadıylı Odabaşı), bir emekçi ailesinin ilk çocuğu olarak, 1950 yılında Balıkesir'in Gönen ilçesinde dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Gelibolu, Çanakkale ve Bursa'da tamamladı; iktisat öğrenimi gördüğü Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ni 1972'de bitirdi. Bir kamu emekçisi olarak 28 yıl çalıştıktan sonra 2000 yılında kendi isteğiyle emekliye ayrıldı.

Örgütlü toplumsal mücadelede katılımı 1967 yılına rastlar. Daha sonra, birinci ve ikinci Türkiye İşçi Partisi ile Sosyalist İktidar Partisi'nin ardından halen üyesi bulunduğu Türkiye Komünist Partisi'nde çeşitli görevler üstlendi.

Altmışların ikinci yarısında tiyatro ve pantomim çalışmaları yaptı; 1968'de ODTÜ'de gerçekleştirilen Türkiye Amatör Tiyatrolar Şenliği'nin örgütlenmesinde görev üstlendi.

İlk yazısı Ocak 1968'de ODTÜ Öğrenci Birliği'nin aylık gazetesinde, "Sosyalist Fikir Kulübü" imzasıyla yayımlandı. Bugüne kadar *Yenigün, Yürüyüş, Yurt ve Dünya, Sosyalist İktidar, Toplumsal Kurtuluş, Hepileri, soL, Gelenek, Komünist* adlı dergi ve gazetelerde yazılar yazdı; bunların bazılarında yayın yönetimine katkılarda bulundu. Toplam olarak on kitabı yayımlandı. On üç yıldır internet yayını *soL*'daki haftalık köşe yazılarını sürdürüyor.

Elinizdeki kitap, *Sessiz Yürüyüş* (Öteki Yayınevi, Kasım 1995) ve *Geceyi Bölen Şiirler*'den (Gelenek Yayınları, Mayıs 2000) sonra üçüncü şiir kitabıdır.

sarı inadını kızıl bayraklara dikmiş gelmektedir

BİR DAHA

hayat nedir
nedir derken neyin nesidir nereden gelir nereye gider
ne çok sormuşuzdur
bilmiyoruz daha neyse ki
bilseydik bitirmiş olurduk her şeyi
bu da iyidir

senin sağladığın şarkılarını dinliyorum şimdi sözgelimi
suyun öte yanındaki kardeşlerimizin
ne kadar hüznü
ve ne kadar neşe dolu
birkaç yanıtlım var öyleyse baştaki soruma
hayat neşeyle hüznü birleştirebilmektir
yaşanmamış sevgilerle coşkuların hüznünü
yaşanamamış değil
yaşanması mümkün olmayan değil üzgünüm
yaşanmamış korkulmuş kaçılmış olanın hüznünü
insanız biz çünkü
çürümeye direnen kolundanız insan soyunun çok şükür
iradesi ve direnci olanın engel tanımayacağını biliriz
hüznün kaynağı buradadır

neşe neyin nesi denirse şuradan gelir
bu ezgileri bu umutları bu yeşilliği bu her neyse
tümünü yaratan biziz
başka bir yaratıcısı olmadığını biliriz
içimizi titreten karşılaşmaların
her yanımızı yıkan güçsüzlüklerin
yüzümüzü güldüren aydınlatan karartan anların
kıran geçiren ezen diriltten
ne varsa bizi öldüren onduran durduran azdıran
hepsinin yaratıcısı biziz
buradan nasıl bir sevinç çıkar diye sorulursa
nasıl üretiyorsak kötülüğü korkuyu yılgınlığı çaresizliği
iyiliği de biz üretiriz
cesareti de
inadı da
aşkı da
artık gına gelmiş kısacık bir sözcüğü değil ama
yasakları kaygıları zincirleri yıkıp geçip yaşamayı
bunu da becerebildiğimizde tamamdır
yoksa ne kadar yazık

YANITIM HAYIRDIR

olmaz istemeyin bunu benden yapamam
donduramam damarlarımı ısıtıp geçeni
dirim budur
bir kokudur
bir koklayış bir dokunuştur
doyumsuz bir sarılmadır
çoğaltan bir boşalmanın ardına düşmektir
hiçbir kavuşmanın dindiremediği bir özlemdir
çalışır durumdaki saatlere amansız düşmanlıktır

cesedimi istemeyin benden
veremem
her kimseniz hakkınız yok buna
sevgilim kadınıam anam bacım yoldaşım
çık ar şu kalbine saplanmış duranı diyemezsiniz
nasıl durur sonra fışkırıp çağlayacak kanım
sadece bencileyin garibi mi boğar sanırsınız
doldurmaz mı yolları belleri hanları hanayları
dümdüz etmez mi ihanetin ödülü sahte sarayları
kapıp götürmez mi günahsız çocukları

kahrolsun ölüm
ona saldırın
dirime dokunmayın
budur benim son sözüm

çok mu öfkeli çok mu kızgın
doğrudur ne denebilir
eklenebilir belki birkaç kırıntı

kırgın olduğu önce
kırılmış yıkılmış parçalanmış anlamında
nasıl bir sevmekse o yüzden
yoksa sevmek dediğimiz de bu mudur zaten
koparamamış alıp gidememiş seçtiğini yaşayamamış
tek kişisel isteğim diye söyleyip durduğunu gerçekleştirememiş
tuhaf bir adam işte
o kadar da haksızlık edilmesin ama
özlemini kasıp kavuran bir yangına dönüştürmüş bu adama
çıkarmış kalbini sunmaktadır parlayan hançerinin ucunda
hiç anlayamadığı ve hiç kıyamadığı
ürkek minicik bir güzelim kuşa

TARİHÇE

bütün mevsimleri yaşadı

gündüzler ve geceler boyu yağan karın altında yürüdü
sığıntı minibüslerde taşındı
utangaçça kenara çekilmiş bir külüstürü mekân tuttu en çok
gizliliğini tüketmiş kaçamaklarda harlayıp tutuştu

güz yağmurlarını da tanıdı baharın bin türlü yeşilini de
sindiren sıcaklarda kan tere de battı
pek çok salonun yapay serinliğiyle de ferahladı

buzlar üstünde mi kaymadı
kara saplanıp yollarda mı kalmadı
dağlar aşıp ören yerlerinde mi konaklamadı
ağaçların altına uzanıp kızıştıran dokunuşlara mı uyanmadı

öğrendi bütün hallerini insanın
öfkenin kaygının acının yıkılmanın
derslerini alarak büyüdü kocaman oldu

artık dimdik durmaktadır ayakta
hangi güç yetebilir onu yıkmaya

HAZIRLIK SORULARI

hazır mısın hayatının en bilinmez yolculuğuna
delecektir tren gecenin karanlığını
saplanıp kalsın istesen de sen
büyülü bir boşlukta donuversin
bütün tüketen yığılışıyla birlikte bir yapışkan geçmişin
ışılıklı bir sabaha açılacaktır çaresiz

hazır mısın engin göklerden düşmüş bu yolculuğa
yılanıp paklandın mı
kestirdin mi cehennem sıcaklığında uzamış saçlarını
duyabilecek misin sağaltan kokusunu
uğrunda her mihneti yüklendiğin tenin

cengâver yüreğiyle yürüyebilecek misin üstüne
bitiverecek saatler boyunca bütün korkuların
açabilecek misin kilitlenmiş kapılarını bahtının
çizerek üstünü böyle berbat mısraların

haydi kalk ademoğlu toparlan
gecelemin en umutlusu önündedir
sabahın aydınlığını uçarak beklemeye hazırlanmalısın
ya öğren sevmeyi hiçbir musibetten yılmadan
ya bırak çek git artık
titrek ellerini hayatın yakasından

NİNİNİ

uyu benim canım

sen uyursan bayram eder ninnileri bütün dillerin
kimseyi kırıp dökmeden başarmak en güzel ödöl olduğu için
herkese kaygılanan bir yürek dinlenebildiğı için
uzaklardaki adamın yalnızlığından damıttığı yudumu
bir ferahlık olarak alnına serpildiğı için belki de

uyu benim iflah olmaz çaresizliğim
uyursan sen dökölür gelir büyölü serinlikler
toplanır ışıltılı ovalarında her türlü coğrafyanın
yorgun gözleri kamaştıran bir göl olur
incitmekten sakınarak baksın diye
unutulmuş yazları defterinde saklayanlar

hadi uyu artık
düşlerini çoktan hazırladım
yeşil otlar üzerinde tırmanacaksın umutlu yamaçlara
birden yitirirsen elinden tutmuş sürükleyip götüreni
korkma sakın
ilerdeki ağacın ardına saklanmıştıır
seni yanında göremediğı anları bağıına saplayan
beklemeyi hiç öğrenemeyecek bir çocuk olarak
sarı inadını kızıl bayraklara dikmiş gelmektedir

YIKIM MIDİR YOKSA DİRİM Mİ

özlemek seni
günlerce sürmüş bir susuzluk olarak
kocaman bir bardak suyu yeni içmişken

özlemek tenini senin
bitip tükenmez ürperişini
bir cıgara içimi geçmişken
kapıyı çekip çıkmanın üstünden

en çaresiz en diriltlen eylemidir ömrümün
özlemek seni
umutlu bir uğurlamanın ardından
dinmez ağrısını duymak özlemin
saçların görünürken hâlâ penceresinden
seni alıp götüren acımasız bir otobüsün

nedendir nasıl olur abartıyor muyum acaba
hayır canım hayır
nerden buldunuz beni dersin ya hep
niye bu kadar sevdiniz
bilmem nerden bileyim
hem bazı soruların yanıtı olmaz
şükrederim ama
her kimse her neyse
hangi rastlantıysa mı demeliyim yoksa
seni karşıma çıkarana
hiç bakmam şükrederim
yeter artık erdin mübarek diyenler olsa da
hazırım bütün hurafelere inanmaya

MUTLU DESTAN

ey ben isyancı kuluna
ahir ömrümde öyle ya
ne kaldı çekip gitmeye
en büyük armağanını
esirgemesizce sunan
hiç inanmadığım tanrım

inanmak zorunda mıyım
şimdi bu akıl durduran
ah bu imana çağıran
tansığına sen yücenin
hayır ama sen değilsin
kendi başına yaratan
bu inanılmaz kadını
kadın mıdır çocuğum mu
meleğim mi kısırağım mı
ne sen bilirsin ne de ben
eğiliyorum önünde
uyaklar bozuldu zaten

nasıl sunulur şükranım
ben bir kahraman mıyım
bir gün borcumu öderim
sen verdin sen alma lütfen
giderse ne gelir elden
çekip de vurmaktan başka
ya o aşktan anlamazı
ya ben aşkı bırakmazı
ya da ikimizi birden
elimdeki kızıl gülün
dikenleri temizlenmiş
artık can yakmaz sapıyla

peki ne sanmıştınız siz
kan mı dökecektim yoksa
bakmaya doymadığımı
değmeye kıyamadığımı
yaban gözden sakındığımı
inceciğimin kanını

benim kanıma gelince
çoktan dökülmüştür zaten
peşine düşüp giderken
her daim gözleri yaşlı
üşür minik ayakları
bir güzel kuşun yolunda

mutlu bir son olmalıdır
ölen ölür kalan sağlar
neden derelerce ağlar
bu elbet sorulmalıdır

demek ki mutlu aşk vardır
olmaz mı neden olmasın
analım mı dostumuzu
yoldaş şair aragon'u
mutlu sonu bu öykünün
verir elini elime
varır gideriz o yere
bir o bir ben bir de kimse
en asude bir köşeye
gecelerce sevişmeye
bir de dur durak bilmeden
hayatı yazıp çizmeye

durmak iyi değildir dedi adamın biri
geri sayım başlamışsa hele
sıkıntılı saatlerin geçtiği yarı karanlık bir yerde
hiçbir tanıma da sığmaz
bu demektir ki ne yapılsa durmaktır
öyle anlaşılır
öyle midir kimse bilmez

durmak önce aşkı eskitir
kötüler sıraya konulacak olursa
en kötüler arasında söylenmelidir
daha da önce ve en kötüsü
durmak aşkı eksiltir
eksilmeden eskimek mümkündür çünkü
bir de zamandır damıtan sevgileri
ille de eklenmelidir

durursan bitersin dedi adamın biri
durmak çünkü ölümün istek kipidir
ölü duymadan görmeden bilmeden ölür
duran duyarak görerek bilerek ölür

ey benim sevdiceğim dedi adamın biri
diyemedi aslında soluğu kesilmişti
kıdıltısız bir sessizlikti üretebildiği
yorgunluk bir sonuçtur
bütün sonuçlar içinde en acılı olanıdır

hiçbir söz söylemedi adamın biri
gelip götürsün diye durduğu yerden
ne varsa içinde boşaltıp vermişti
tutup kaldırsın diye bütün içindekini verdiği
ancak onun hayatın başında olması gerekirdi
hiç değilse başlarında bir yerde
yılğınlığa bulanmamış ve dipdiri
oysa ne çok tortular biriktirmişti
gelemedi o yüzden çekip götürmedi

yorgunluğunun dibinde düşüp kaldı adamın biri
o adam ben miydim
yoksa benim sararmış suretim mi

YAKARIŞ

karadır renklerin en çirkini
üstelik bir renk de değildir sadece
kara giyinmiş nice güzellik olabilir
karalar bağlamış bir güzellik olmaz ama
olsa da uzun sürmez

gözlerini almıyor mu
masana yerleştirdiğin rengârenk çiçekler
yaprakların üzerinde oynaşan gün ışığı
aklını uyandıran sabah serinliği
gün yüzlü çocukların umut veren asiliği
bir de kabul edersen eğer
bu deli gönlün durmak bilmez çağlayışı
gözlerini almıyor mu
düşüşlerin mi dertlerin mi her neyse onları alıp götürmüyor mu

bırak kendini
bırak götürsünler nereye götüreceklerse
bekliyor olacağım orada
siyahlarını giyebilirsin ipek beyazlığının üstüne
ama lütfen diyorum bak lütfen
çık ar at yakışmaz sana
karalar giyinme içine

dışarda güz güneşi içerde karanlık
sokaklarda kalabalıklar evlerde yalnızlık
beynimde bir soru yüreğimde telaş
daha ne kadar sürecek bu bekleyiş
daha ne kadar dayanılır
kalkmışken bir ömrün belki son güzel koşusuna
içindeki canın takılıp kalmasına
ne olursa ah benim gözlerini seller basmışım
ne olursa dayanılır
sorulmaz mı hâlâ
yakıştıramasak da isyancılığımıza
bu nasıl bir yazgıdır

sorulur sorulmaz değil
hemen de eklenmelidir ama
yazgıları parçalamak insanlığın şanıındandır

bu fırtınalar dinsin artık
boşuna mı silindi çirkinlik yazmamış tarihler
uykuların kovulduğu kara geceler boşuna mı yaşandı
yokülkelere mi aktı kurudukça çağlayan gözyaşları
neden kırıldı masumca açılmış gönüller
büsbütün mü hünersizdi yılların emeği

dinmelidir bu hain rüzgârlar
tozu dumana katan göz gözü görmez eden
içini dışını kasıp kavuran insanın
bıçak gibi kesilmelidir hatta
öyle yapmaz mı çoğu kez tabiat ana

hayatı silip süpürmektedir de ondan
umudu görünmez kılmaktadır
yoksa niye özleyelim sütliman bir durgunluğu
ama insafın o yerde namı yok mudur
kim çok görebilir onca hengâmeden sonra
yanındaki dizin üstüne sevdıyla dönen başını koyuvermenin
ve öylece serilmiş saçları okşamanın huzurunu
soluk soluğa tırmanılmış tepelerden seyrederken
korunaklı kıyılara yumuşacık girip çıkan bir denizi

TÜKENMEZ BİR KİŞİN SORULARI

abur cubur bir kitabı okurken rastlıyorum adıma
yönetim kurulu üyesi
aceleyle arayan çekinik bir delikanlı
hep öyle mi oldum ne kadar yazık
otuz üç yıl geçmiş otuz üç mü kırk üç mü
söylerken dili dolanıyor insanın
gençliğini geride bırakmış bir ömür kadar zaman

ne kadar çok yaşamışsın ey ademoğlu
neler yaptın onca zaman
neleri tükettin hangi çocuklarla
hiç çocuk oldun mu
yahut hiç bıraktın mı çocukluğu
şimdi büyüklük etmektesin de ondandır bu soru
el kadar bir umarsız çocuğa
ve hayrettir bunların daha pek çoğuna

gideceksin
yoktur bunun başka yolu
sonu da yoktur
en iyisi de budur zaten
sonu görünen bir yolu niye yürüyesin
yarışçı mısın sen
tutup elinden gideceksin
ne kadar taşırса ayakların
bir yanda o mahzun gülüşüne tutulduğunla
bir yanda öteki delişmenlerle
hep birlikte olursa daha ne isteyeceksin
ayrı ayrı olsa da pek fark etmez üstelik
kaderindir bu senin
çok şükür öyledir
değerini bilmelisin

BİR BAŞINA SORGUDA

yalnız bir balık ne yapar
ilk oltanın ucunda cambazlık yapar
balıkçı insan evladıysa yeniden atsın suya
değilse koysun diye boş kovasına
çaresiz ölümüne mahkûm bir yaratık olarak

yalnız bir kuş ne yapar
hiç şaşırmaz dosdoğru uçar
kapanına doğru günahsız bir yumurcağın
görmek için yüzündeki acımasız gülüşü
insanlık durumlarının en dokunaklısı olarak

yalnız bir akrep ne yapar
yanlıştır bugüne kadar söylenenler
azametle kıvrılıp kendini sokar

yalnız bir adam ne yapar
tanrıların bile aklından çıkmış kuytularda
akrepte büyüklük arar
kuşta derinlik
balıkta soyluluk
yitirilmiş erdemler olarak

belki de budur en iyisi
seçersin ve gidersin sonuna kadar
yalnızlık bir seçimdir aslında
en zorlusu olsa da
en umutsuzu değil asla
karşıtına dönüşür mutlak sonunda
hakkını veren bir öğrenci olunursa

Çünkü bir nurdan yaratılmıştır

YOLA KOYULUŞ

ne günler geçirdim karartarak karabasanların bahtını
hiç bıkmadım hiç bakmadım geçip durdum
ak tenimin üstüne örtününce geçirdiklerimi
nasıl döneklidir bu dediler
ayıptır düpedüz beşiktaşlı olmuşsun

o kadar kötüydü işte ne kararmaydı
bir günde değişir mi değişmez elbet
lakin bir devrimci dönüşüm olabilir neden olmasın
olmuş ve bitmiştir
şimdi yeni dünyadan sesleri biraz açalım
bir simge değil bu durduk yerde
şu an dvorak'ı dinlemekteyiz de

haydi toparlan bakalım oğlum
uzun bir yola çıkmak üzeresin
ne gerekiyorsa o kadarını al yanına
bir sevdiğin dokunmalara kıyamadığın
bir küçüğün özlemine katlanamadığın
bir de kadının sevişmelere doyamadığın
hepsi bu
yetecektir menziline varmana

ancak sakın unutma
her sabah yeniden tanımlayacaksın
sığmaz çünkü hiçbir tanıma

yürü işte yürüyebildiğin kadar
yeryüzünün ve gökyüzünün ve dağların ve denizlerin
en hayranlık veren yürüyüşçüsü olacaksın sen
yanında bütün insan yanlarını titreten
karşında git gide yaklaşırken
cümle âlemi coşturan erişilmez
kalbin duruverirse o arada bilinmez
o da senin talihsizliğin
talihini yapmayı da yürüyüp giderken öğreneceksin

böyle sevmeleri herkese dileyemem
sadece iyi insanlara
sadece iyilere
dediğim gibi yıllar önce
bütün iyi insanlarına dünyanın

böyle sabahları da
ağzı gül teri mis kokan hiçbir sabahı
kocalarından nefret ederken
rüşvettir diye görevine devam eden
haset fesat kadınlara örneğin
asla dileyemem
olmayacak duaya amin demek olur
dileklerin de bir olabilirliği bulunmalıdır

bırakırım sonunda bütün bu aklı başında lafları
kapılır giderim ardından
saatler sürecektir bir sabah sevişmesinin
zordur ancak bizim işimiz
açıklanmaya muhtaç sanırsınız çünkü bütün yaptıklarımız
oysa kim açıklayabilir
kadının yüzündeki benzersiz güzelleşmeyi
ve erkeğin gözünde takılıp kalmış bir damla yaşı
bitimsiz bir azgınlık sürüp giderken

anlaşılsın artık
acıma bilmez bir zorunluluktur aşkların en has olanı
nedensellik falan dinlemez çiğner geçer

budur işte aklımın yetmediği

İTİRAF

ben mutlu bir adamım ey beni yaratanlar
anam babam yoldaşlarım
hep katıksız bir emekçi olarak yaşadım
yıllar boyu sessizce çalıştım
sesimi çıkarmadım da değil aslında
gerektiğinde dişimi göstermeyi bildim az çok
şamata yapmadım ancak
bunu bir erdem belledim

sevdim sevildim
sevdiklerime bunu gösteremediğime yanarım
onlar göstermişlerdir

âşık oldum bana âşık oldular
yalnız ikisinden haberim oldu ne yazık
ilki anlatmadığımı söyler haksızlıktır
ikincisine anlatabildiğime hâlâ inanamam
şair olduğum söylenir oysa
ne iltifat

habire yenildim
yenile yenile yenmesini öğreneceğiz demeye tutundum
yendiğim de olmuştur mutlaka
hiç hatırlayamam

çok yaş yaşadım
daha çoğunu yaşayacağımdan kuşku olmamıştır
güzel günler göreceğiz diyenlerin yanındadır yerim
olmaz değil insanız
ayrı düşsem de aldırmam
kalkar yine onların yanına giderim

bir de bitirmeden izin verilmelidir
beni böyle coşturana teşekkür ederim
hiçbir özel kastı da olmamıştır ayrıca
yaşamaktadır sadece
kırıldı kırılacak yumuşacık bir yürekle
onu kapar kaçırım kimse kusura kalmasın
yakalamışım bir daha bırakır mıyım

SONLARA İLİŞKİN

yolların sonunu getiren nedir
budur soru ve pek az sorulmuştur
ya aşkların sonunu
sıradan alçak gönüllü ya da dillere destan
yahut bitip tükenmez sanılan
ya umutların sonunu
ayakta tutan yaşatan koşturan

kimse bilemez yanıtlarını
hele ortak olanı aranırsa
yoktur

yolların sonunu getiren sonundakidir

aşkların sonunu durmak getirir
bir de geriye bakmak
en çok da geriye bakıp ağlamak
durduran budur çünkü
ölümlü işi değildir
yaşatmak artık büyümeymiş olmuş bir aşkı

ölüm bile getiremez umutların sonunu
yaşayanlar devralacaklarından
ve hep yaşayanlar bulunacağından

KARGIŞ

bu kadar mı güçmüş oğlum şair
tırmanıp çıkmak çukurların içinden
hiç düşmeden atlayıp geçmekse üstlerinden
en doğrusuymuş ya
daha da güç olmalı

bilseydim hiç uğraşmazdım demek olmaz
yatıp kalacak mıydın kirli bir mezarın içinde
yakışmazdı sana
pek bir matah olmasan da

şimdi de yakışmıyor yalnız
kalk git buralardan
bütün öğrendiklerini unutmuş bile olsan
çiğneme onurunu
var mı başka bir sığınağın
toz kondurmadıklarından sana kalan
yoksa bir et ve kemik yığınının sadece
kirletici atıklara ihmal edilebilir bir katkısın

sabah sabah kafamı bozdun yine
benim iflah olmaz oğlum
beceremiyorsan toplarsın tasını tarağını
pek şairane görünmese de böyledir
artık gına gelmiştir
senin bu sonu gelmez düşüşlerinden
ya bırak gerçekleşsin o küçük katkın
ya da sus
bir yol daha var da
sen oraya çıkamazsın
neden dersin vah zavallı şaşkın
görülmemiş duyulmamış bir derinliktedir
senin canını dişine takıp çıkarmaya uğraştığın

ÜZÜLÜRÜM KIZAR MIYIM

boşuna anlatma ben bilirim
ağlamışsındır da sen şimdi
ne yer ne içer bu çocuk
nerde yatar kalkar
saçı sakalı da uzamış mı ne

unutursun sen ben bilirim
neler olup bitti yıllar geçti sen büyüdün
incecik omuzların büküldü
gidip geldin bir çileyerine hiç sesini çıkarmadın
yeter artık hep ben mi gideceğim diye ayaklanmadın
dolaştın öylesine gezmelerde sorup etmedin
bir tepenin üstünden bile bakmadın
neden sonra fark ettiğin güzelliklere

gün oldu günler geldi
ne günlerdi ben bilmem
dokunamadın yanındakine
kim bilir nasıl başlamıştı oysa
vardı mutlaka bir hoşluğu
neden başlamıştın sorulmaz
bunu bilirim

ah benim küçücüğüm sevdiğim
niye sözümü dinlemezsin
boşunadır gecikmelere hayıflanmak
bırakalım erken olsun
her başlangıç erkendir biraz
biz yeni başlamıyoruz yaşıma uymaz

uyuyorsun şu anda üşüyerek
o kadar da söyledim gel artık üşüme
gelmiyorsan kes elimi koy her bir yerine
bir ateş olsun ısıtsın seni
büyü olsun sağaltsın
ninni olsun uyutsun
sevgili olsun okşasın

üzülürüm üzülmesine de
dert etme
kızamam asla sana

bir adam vardı diyecekler çok sonra belki
kıskanmayan sevmiyor demektir
böyle der ve delicesine kıskanırdı sevdiğini
bastığı topraktan soluduğu havadan
yatıp uyuduğu yastıktan
giyinip soyunduğu esvaptan
sinemalara gittiği kadından
fı tarihinde yaşadığı adamdan
bir başına geçirdiği zamandan
nasıl denir uçandan kaçandan bakandan

âşık olmadan kıskanmak da alçaklıktır
buna inanır ve kimseyi kıskanmazdı
en güzel şiiri yazanı
en inanılmaz buluşu yapanı
en acımasız engeli aşanı
en büyük devrime koşanı
en bulunmaz hoşlukları yaşayanı
kendisi sürünüyor olsa bile
hayranlıkla yüreğinde taşırdı sadece
olsa olsa bir de özenmeyle

sorulmalı mıdır şimdi
nasıl bir insan ola ki bu
in midir cin midir
yoksa senin benim gibi bir adem midir

Sinan'ların küçük olanına

yalnız kalmayı bilmek erdemdir
deseler de inanma
yalnızlık insanın kurdudur aslında
aylarca yalnızdım sözün gelişi
camın ardından baktı bana sinan
yok ki başka fotoğrafı
o zaman onsekizindeydim
şimdi elliyi geçtim
hâlâ bakıyor ne için çektirmişti acaba
bizim öğrenci birliği seçimleri için olabilir

çocuklar da büyüyor
filinta gibi oldu bizim oğlan
anası hiç durmaz beni suçlar
vurulur kırılır şu olur bu olur
haksız da sayılmaz aslında
anayız babayız ne de olsa
isim babasına çekmiş herhalde
elin domuzuna benzeyecek değildi ya

ne çok babalar görüyorum şu sıra
oğlu bekler ölümü uzak bir damda
ah oğullar kızlar
siz kırılır gelirsiniz
dışarlarda tutulur kalırız biz
allame olsak kâr etmeyiz
ah kızanlar yaşamak zorundasınız
bütün söylenenler boşa mı gitmiştir nasıl olur
yaşamak boynumuzun borcudur denmiştir
ölmeye yatmayın sakın
hiç olmaz
birer kurşun olun düşmanın alnına sıkılın
onu da olmayın
kurşun mu yok dünyada
alır sürersiniz namlunuza
siz kalın bir umut anıtı olarak ayakta
bir onur anıtı olarak
bir bilgelik anıtı olarak
anıt değil yürüyüp giden bir dev olarak
kötülükler ülkesinin tam kalbine

ONAYINIZA SUNULUR

bunlara karar vermeliyiz

küçük mutlu dünyamızda yaşayacak mıyız
didişmeden kırıp dökmeden
hoş tutarak birbirimizi
ama karışmadan kalabalıklara
sokakların alanların salonların uğultusundan ürkerek
yoksa insan içine çıkacak mıyız
bırakarak huzur aramayı ahir ömrümüzde

dövüşmekten hoşlanmam bilirsin
ama bir sınırı yok mudur kavgadan uzak durmanın
sen kaçtıkça onlar üstüne gelmezler mi
hem zaten o sınır çoktan aşılmamış mıdır
alıp satıp biriktirenler tarafından
yalnız doğa anamızla kavga edeceğimiz günler de olacak
analarla kavga nefret üretemeyeceğine göre
onu alt ettikçe daha çok seveceğimiz
yenildikçe daha çok öğreneceğimiz
barış dinginlik ve sonsuz aşk günleri
olacaktır elbet ne zaman kuşku duyduk
ancak sevgilim bütün veriler
üzülmek neye yarar
pek güç olduğunu gösteriyor ne yazık
bizim o günleri görmemizin

öyledir diye pısıp kalacak mıyız köşemizde
hayır diyorum işte
kaç kez gerekiyorsa o kadar
asudeliklerde yaşamayı çok sevdiğim halde
hem biz böcek türü yaşamayı seçersek
nasıl gelebilir o günler

korkunun ecele faydası yok der ya halkımız
biz de onun çocuklarıyız
varsın gelsin ecel
bizi birlikte bulsun yeter
olmamız gereken yerde
dövüşüp çabalayıp yaşarken sevgiyle

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ

vakit tamamdır ve kararımız karardır

**yaşamanın öğrencisi olunacaktır yeniden
coşkuyla özenle dalga geçmeden
yaşamak hiçbir öğretmene benzemez**

**koklanacaktır sözün gelişi
hiç yetiştirilmemiş çiçekler
gerekçesi yazılmasa da olur
hepsi beğenilip seçilmeyi bekler**

**hiç uğranmamış dağ başlarına gidilecektir
haylaz çocukların ve akıllı uslu emekçilerin
en aykırı düşlerini süslemektedir
yılda şu kadar kez ziyaret edilecektir
ne kadar olacağı belli değildir
ortak ve özgür bir iradeye bırakılmıştır**

**ıssız deniz kıyılarına inilecektir ara sıra
kalınacaktır serin suların koynunda
bir saat mi demeli iki mi üç mü yoksa
artık ne kadarına ruhsat varsa
ruhsat bir gönül işidir
gönlünü sevgiyle dolduran tarafından verilir**

ekmeğın kolay bulunduğu nerde görölmüş
demek onun için çalışılacaktır
nasıl bulunacaksa öyle ve hep birlikte
onurumuz yol gösterecektir

övünçle okuduğumuz tek cüzüdüş savaşmak
kararmamış alnımızdaki yazının
satır satır yerine getirilecektir
mümkünse bir fiske bile vurmadañ

bir koşulu olabilir belki bunların
o da bizde var
değince ellerimiz usulca birbirine
kimsenin duymadığı bir sıcaklık ağır
herkese can sunan yüreğimize

YALIN

bugün günlerden ne olursa olsun
ben seni sevdim

hangi yağmur hangi fırtına hangi sıcak
ne körleşmiş onur ne çekilmez eza ne büyük alçaklık
ne sıkıntılar ne yoksunluklar ne dönülmez sözler
çıkarsa çıksın karşıma
ben seni sevdim

aylar da geçti mevsimler de yıllar da ve yüzyıllar
kim bilir daha ne kadar var
beni çıldırtacak bir bahara
hiç aldırmam ama
kalkar giderim adı sanı duyulmamış dağlara
kim ne derse desin
ben seni sevdim

sadece bunu söylerim

HOŞGELECEK

sakalımı kesmeliyim şimdi
bilmem ki nasıl geçmiş günün bu saatinde
bir de yıkanıp paklanıp tertemiz olmalıyım
gelip öpecektir çünkü boynumdan
hemen biraz sonra karanlık bastıktan
bıkmasın o incelik
içimdeki her türlü karanlığı kovmaktan
bıkarsa olmaz yahut yazık olur
hiç bitmeyecekmiş gibi sürüp giden
eşi benzeri bulunmaz bir güzelliğin
belleklere bir düş olarak yazılacak
kalem kâğıda gelmeyen suretine

UYARAN

hiç atlanmaz bir uyarıdır bu
ulaşır gelir telgrafın tellerinden mi nereden

radyonuz açık mı
dinliyor musunuz akıp giden ırmağı

ne telgraf kalmıştır oysa
ne coşkun ırmaklar bu kurutulmuş dünyada
bir bitmeyen sevda
bir de inatla çarpan bir yürek
ne kadar kalsa da uzaklarda

yeter de artar bile bana sorulursa
masallara özgü yaşamaya

KÖTÜ HABER

yüreğim sıkışmaktadır haberiniz olsun

bildim bileli tükenmez sandığım
ucu bucağı görünmez inancım
senin de

bulutların üstünde dolaştığım
yerin yedi kat altında kaldığım
uçuran koşturan durduran kadınım
senin de

içim boşalmaktadır usul usul
gürül gürül mü yoksa

demedi demeyin
söylüyorum işte kapkaranlık bir günün ortasında
yağarken ne kadar yağmamış yağmur varsa

bu terazi bu sıkleti çekmez
bu maske artık bu suratı güldürmez

beklenmez değildi nicedir
birikmişti bütün işaretler
sadece görülmeyi
demek bir de göreni bekler

yüreğim tıkanmaktadır haberiniz olsun
kesilmiştir usanmadan besleyenler
sonsuz değildir elbet umut
çılınca direnir ve birden biter
neyse ki dikilir de hemen
tabutu taşıyanların kavradıkları yerden

bu yollar ne zaman biter
yaban bir tepenin üstünde soluklar kesildiğinde mi
birden çıkıvermiş engin maviliklere bakarken
yoksa bir uğur öpücüğüyle girilince mi
kıyıları sarıp sarmalayan dingin denizin koynuna

yanıbaşındaki ezanların susması
sonuna kadar hak edilmiş bir uyku sürsün diye midir
yoksa kanatlanmış bir baygınlığa dönüşsün diye mi
düşleri yakınlaştıran sabahlar

silahları seçmek elimizdedir
alnımıza yazılmış olsa da kavga
bir de hiçbir yorgunluk anlaşılmaz değildir
teslim olmadıkça bu insan öğüten çarka
lakin yaşadım da denilemez
güneşi eleyip sunan pırıl pırıl sulardan
avuçlar dolusu bağrına çarpmadan
ve duymadan ürpertisini incecik bir bedenin
kucaklaşırken bir vakit o esriten serinlikte

yok yok ben gelirim bir gün buralara
kalemmini kâğıdını kuşanmış
sevdiğini terkisine atmış
görmüş geçirmiş bir ahir zaman şövalyesi olarak
görsün bakalım o zaman
şu çalımlı soyluluğuyla oturmuş yalanan
hem sevimli hem hain kedi sarman
nasıl olurmuş bir asudelikte yaşamak
boynunun borcunu hiç boşlamadan

TAKAS

yürüyüp gitti adam diyecekler arkasından
bırakacaktır hepsini çekip gittiği zaman
bir tek düşlerini bile yaşayamadan
hayıflanıp durmaları da cabası

ne adamdı ama

ne adamdı alıp ceketini çıkıverdi
ne onlarca yılın anıları
ne mal mülk ne senet sepet
ne de huzurlu bir ölüm döşeği beklemek
ayakta da ölünür deyip gitti

ne adamdı vurdu işte alınlarının çatından
hayırlı kismetlere hazırlanan ebleh çeyizleri
sesi de çıkmadı aslında
alın hayrını görün
delikanlılık da bu kadar olur ancak

böyle olmadı ne yazık
tevatür laf edildi
yazılıp çizildiği de olmuştur hatta
ne nankörlüğü bırakıldı ne enayiliği
onca özveriye bu ne hayınlıktır
çulsuza çulsuz yaraşır
zaten akli da hep havadaydı herifin

şimdi yatmaktadır kendisi
iki eli başının altında
ıssız bir tepenin üstünde
aşağıdaki doyumsuz suyu seyrederek

o dünyanız sizin olsun
buradaki benim

SÖNMEYEN

ne olabilir bu yağmakta olan
dupduru gökyüzünün altında
bir ateş yağmuru mu
gövdemizi sarıp hücrelerimizi devindiren
biriken biriktikçe küllenen
korkmak gerekmez ancak
sönmez
çünkü bir nurdan yaratılmıştır
yaratılmış ve üstümüze gönderilmiştir

görüp gönenelim diye
ısınıp silkinelim diye
yanıp tutuşalım diye
sevişip uçalım diye
paylaşıp çoğalalım diye

doğru değildir ancak buraya kadarki özne
bana gönderilmiştir sadece
ne kadar yazık insan kardeşlerime

durmam öyleyse ben de
alır dağıtırım onlara
buğulu bir bakıştaki üzgünlük olarak
yumuşacık bir dokunuş olarak acılara
kendinden önce herkesi düşünmek olarak
sessizce katlanıp en yakın umursamazlıklara
bir karanlığı bir hülyaya bağlamak olarak
en güzel düşleri serpmek olarak
sarı kafalı oğlanların başlarından aşağıya

sorulacak olursa
niyedir bu hamaratlık diye
de haydi sorulsun bakalım
budur benim bildiğim
ortaklaşmak bütün iyilikleri
ve ortakça çarpışmak kötülüklerle

ölesiye yorgunum dostlarım
ölmeye niyetli olmadığım sa apaçıktır
hiç değilse bir elli yıl daha geçmeden
bunu açıklamazsam olmaz
olur da haksızlık olur
yüreğimi ürkek ellerinde tutan birine
yaşamaktadır hâlâ bir başına
ellerinin ve gözlerinin gösterdiklerine inanamayan
bitimsiz umarsız yalnızlığında

yorulmak teslim olmamaktır oysa
durduk yerde yorgunluk olmaz ya

hadi benim cansuyum
atla işte şu eşikten
ne yapabilirim deme sakın
nasıl büyük bir güçtür bilemezsin
son egemenliğinden önce konuk ettiğin
bırak dizginlerini artık
kurdun kuşun börtü böceğin
genç ve yaşlı iblislerin
kanlı kansız katillerin
günahlarını silsin diye
kıpır kıpır bekleyen saf iyiliğin

usulcacık giriyor içeriye saçları belinde
hayret uzamış mı o kadar görmeyeli
sekerek süzülüyor bir ışıklı günde
hayır gece yarısı yahut bir ikindi
ne fark eder de
en doğrusu tam bir düş vakti

düş değildi gerçektir gerçeğin ta kendisi
yıllar önceydi postalları elindeydi
artık önünden her geçildiğinde
kapısına yüz sürülen bir konukevinde
şimdiyse düş bile değil bir sayıltı belki
tut ki giriyor şu aralık kapıdan
ne olurdu yani ne olurdunuz
geliverseydi gün ortasında
ne iş güç ne para pul ne ev horanta
hiçbiri olmasaydı kafalarda
kötü mü olurdu sanki
diyelim üç beş gününüz bile kalmış olsa
yaşanacak şu karanlık göğün altında

beklerim oysa kimseler gelmez

KAÇKINLIK DEĞİLDİR

isterdim şimdi neden yalan söylemeli
sokaklarda koşturan bir çocuk olmayı
sapanını beline takmış yaman avcıcı
ışıklı gürültülü uzay tabancası eline yakışmaz
ne caponu ne amerikan malı
kuş falan da vurmaz zaten
alır bir kuytuya saklar
sahipsiz kalmış yumurtaları
belindekiyse bir simgedir sadece
başeğmezliğini gösterir bir de dobralığını

çocuk olsaydım şimdi kırk yıl önceye dönerek
o kadarı fazla oldu
bebektir o zaman elinden tutup gezdiremezdim
gökteki yıldızları anlatamazdım
deniz kıyılarında kumdan evler yapamazdım
harçlığımla bir külah çekirdek alamazdım
ben gitsem peki o zamanlara
o kalsa buralarda
yeni bir pantolon alsam bana
düşüp kalkmaktan paralanmış dizlerimi üflese
tendürdiyor derlerdi nasıl da yakar
yıkayıp paklasa hiç acıtmadan gözlerimi
bir tabak makarna koysa önüme
yanaklarımdan öpse dersimi bilince
en kıskandırıcı ödül niyetine

yahut o gidip minik bir kız çocuğu olsa
ben böyle yaşlı başlı kalsam
örsem saçlarını biraz acemice
omuzlarıma alıp dolaştırsam ürküten kalabalıklarda
o sorsa ben söylesem
nasıl yaşar bu insanlar
neden aç gezer pek çoğu
kimileri şiş göbek olurken
derken öpüp gözlerinden uyutsam kucağımda
yorgun düşünce onca sorgu sualden sonra

nereye gidiyorsunuz ey güzel günler
neden gelmiyorsunuz hâlâ
olabilir herhalde bizdedir hata
hatasız kul olmaz denilmiştir ancak
kendi kendimizin kulları da olsak

DİPSİZ KUŞKU

kimseye doğruyu söylemeyeceksin
paylaşmak istediğin bile olsa o kimse
ne var ne yok bildiğin
hem nedir ki doğru dediğin
adın diyelim anan baban koymuştur herhalde
yıllardır çağrılıp durdun her yerde
ne malum o olduğu doğrusunun
belki de öyle söylenmiyor nerden biliyorsun
demek adım gibi eminim demeyeceksin
kim bilebilir koyanların kavga etmediklerini
mesut mu olsun bahtiyar mı diye sözgelimi
kavga varsa zorbalık da var demektir
zorbalığın ürününü nasıl taşıyabilirsin
hem şudur budur dersin
hem aldırılmaz zorbalığı üstlenirsin
seni gidi zorbanın çocuğu

ya o havalı fransız kadını
delikanlılığında bir yer tutmuş olabilir
sinemadır vardı bir düşkün­lüğün ne de olsa
adını da bellemiş olabilirsin her nasılsa
ama sana mı kaldı bir
sen doğrucu davut musun iki
düzeltirsen öyle telefonda melefonda
yer lafı oturursun
yarısı kırık taburenin ucunda
neymiş demek ki
unutma kulağına küpe olsun
sorulmadan düzeltmeyeceksin
kendi adını bile öyle iki başına kalsan da
ayrıca gizlide olduğunuz ne belli
konuştukça batmaktasın
nasıl da hafife alıyorsun bizim mit'i

bu da böyle bir latife olsun ne diyelim
çekmiştir çünkü bizi olmadık kuşku­ların içine
pek de hoş bir sabahta saatlerce
çeker götürür bilirim
esriten bir benzersizliğin içinde miyim
susuz bırakılmış bir ırmağın başında mı yoksa
kim kurutabilir ırmakları oysa
bir intikam peşine düşmüş yaradanlar
bir de gözü doymaz insanlar
aman derim bizden ırak olsunlar

GİZLİ YARENLİK

aferin sana delikanlı
ne kadar soylusun böyle dik başlı
senin eserin değildir lakin
hiç yakışmıyor böbürlenmemelisin
ipek dokunuşları olmasaydı
sevgiyle damıtılmış bir tenin
duymasaydın çağrısını
kahredici yılları devirmiş o yüreğin
soyun sopun mu kalırdı
ah benim ballı oğlum nasıl başarabilirdin
zamana meydan okuyan şahlanışını

ne sabahlar yaşadın böyle
dilerim daha nicelerini yaşarsın
yeter ki geçip giden günlerle
seni ayakta tutan sevdan kararmasın

dua et günde beş vakit
üç öğün diyelim yahut
tastamam dünyalı olsun
her daim sende bulsun
kışkırtan esriten kokusunu
yorulmak bilmez tutkunun

YOLUM AÇIK OLSUN

gidiyorum bakalım başım bir yerlerde
bulutlarda desem olmaz değil de
kapkara yağmur habercileri mi
güneş ışıltılı pembe mavimsiler mi
şaşkın hayran bakmıştık bir akşam geçenlerde

gidiyorum dert etmeden kaygıları
olmaz olur mu hem ne kadar çok
sözün gelişi ne olacak onca çocuk
en başta benimkiler
açıkça söylemekte sakınca yok
sonra ötekiler aç açık sefil perişan
sözümüz vardı
yaşamak olur mu ardında koşmadan

gidiyorum hiç kırmadan çiçeklenmiş dalları
menzirim neresidir düşünmeden
yakın mıdır uzak mıdır
bilinmez bir ulaşılmazlık mıdır
ancak bildiklerim bana yeter

yalnız değil iki başımayım
tepeden tırnağa bir sevdayım
beynimdekine gönlümdekine
içimde dışımda yanımda yöremde
gülerek üretene
sırıtkan suratları söndürene
acılarını usulca tüketene
sevinç yaşları dökene
alnından vurulup bitirilmiş ölümlere
korkuyu silmiş dirimlere
bunların işte hepsine
can veremesem de
demem o kadarına gücüm yetmese
şunu da yapamaz mıyım
dedirtemez miyim dost düşman herkese

aşk olsun bu ikisine
nasıl bir sevmekmiş
aldırmadan tele dikene her neyse
dönüp de bakmadan kurulmuş düzenlere
ne güzel yürüyüp gitmişler işte
darısı başımıza

ÇAĞRILAN

bu günlerin değerini bilmeliyiz sevgilim
bir yüce tanrı vermedi onları bize
kendimiz aldık
yüreğimizin pençesiyle tutup kopardık
hayır ama bu son olsun artık
bir tek saniyesini bile zehir etme
takılarak ayaklarını uzatmış oturanın çelmesine
aldırma iyilikle söylenmesine
ne fark eder
ha bir gül olmuş sunulmuş
ha bir kurşun ölümüne sıkılmış
izin verme delip geçmesine
senin bekleyenin vardır
kapılmak olmaz geçmişin düşüren sesine
ya tut elinden kaldır
ya da bırak otursun oturduğu yerde
bizim zamanımız kalmamıştır

SEVGİLERİMLE

anlatırsınız canım telaşlanmayın boş yere
hem nedir ki anlatacağınız kelli felli heriflere
belki üç beş de göstermelik hanımefendiye
yıllardır uğraştıklarınız değil mi olmadık bir işbölümüyle
kolay gelsin demeyeceğim
kolaydır zaten size de
inanır mısınız ilk saatten beri beklemekteyim
ne zaman döneceksiniz diye

haktasınız binmeyin o gecikmeli trenlere
yalnızlık ellerimi uyuşturuyor bakın
ömrümüz çok mu uzun derim ben de
kısa demeyin bu ayrılığa sakın

yokluğunuzun her anı dayanılmazdır unutmayın
parlayan gözlerinizden öpüyorum
her yanınızı kıskançlığımla örtüyorum
bensiz nasıl olacağını bilemesem de hoşça kalın
alışkanlık olmuştur diye söylüyorum

BEKLEYİŞLER

güzel bir ses için ne kadar beklenebilir
yüzlerce yıl sonraya bir nota
ölümü durduran bir hayat soluğu da işitilebilir
belki de anlamsız gerilimleri bitiren bir şakıma
olmayan tellerin ucundan kopup geliverir

unutulmaz bir görüntü için ne kadar beklenebilir
bir tepeyi tırmanınca gözlerine serilecek
bazıları kimsenin yatmadığı dağınık örtülerde gizlidir
ya da neresiyse sonuna kadar gidilecek
bir görkemli yürüyüş düzenlenmiştir

diriltlen bir dokunuş için ne kadar beklenebilir
küçücük bir bebeğin gülümsemesine
umudu kalmamış annelere de olabilir
silinmez anıların yazıtıdır diye
herhalde bütün çocuklar o yüzdendir

hiç gelmeyen günler ne kadar beklenebilir
yaşanmakta olanlar zindanlara özgüyen
insan dediğin durmaz elbet dikilir
başka ne olsun sevdıyla örülüysen
beklemek özgürce seçtiğin kaderindir

beklemek ancak durmak değildir bizim oralarda
devam edersin neyin kalmışsa koşmaya
bütün hikâye bundan ibarettir

dünya sultan süleyman'a kalmamış
sana mı kalacaktı berbat süleyman
sakallı üstadımız söylemiş vakti zamanında
her işin vardır bir acıklısı
bir de gülünç olanı
ekleyelim şimdi biz de
her ölümlünün bir sultanı gelirmiş dünyaya
sultan dediysek ille de olmayacak ya
taçlısı kaftanlısı sarıklısı
kimileyin de gönlü bol seveni bol olanı
bir de öte yanda
aklı kıt sevgisi kıt kendi tombul olanı

hayırdır demeli şimdi
nereden geldi bu her neyse aklımıza
bir söyleten olmalı
ya birincilerin sabrı taşmıştır
ikincilerin işi bitmektedir ya da
dolmadan vadeleri şu güzelim dünyada

SIRADAN BİR AKŞAMÜSTÜ

bugün bir film seyretmeliyiz canım
doğru söylüyorsun halk matinesi olmalı
har vurup harman savurmaktır bizim için
onların ceplerinde taşınmaya değmez olan

çok yıllar önce savaşmış insanlar vardı
hiç tanımadıkları insanları kurtarmışlardı
hemen atılverecek bir mendil gibi sunmuşlardı
bizim buralarda aziz bildiğimiz canlarını
hadi diyelim bir demet çiçek
üç beş günde solup gidecek
öyle olmadığını biliyoruz şimdi
gidip görelim bakalım
namussuzluk etmişse anlatanlar katlanalım

istersen kuytuda bir güzel kadın da olabilir
neden olmasın elbet seyredilir
küçük bir erkeğin tutkusu da varmış diyorlar
hiçbiri bize yabancı değildir
hani küçük kızına söylenmiştir
koca sakallı babasının ağzından

kurabilmek için dünyamızı yeniden
ne halleri var hayat denilenin
ne çok iş bizi bekleyen
yaparız yapmasına da
kararmamalıdır bir an bile
şu göğsümüzde mi neredeyse
ışıl ışıl titreyen

AYKIRI KIRILMA

sabah umutlu başlangıçların simgesidir
öyle bilinir
umut yoksa niye başlayasın
karanlığın sona ermesidir
engel tanımaz dirimin dile gelmesidir
hele bir de güneşin parıltısına uyanmışsan

ne demek oluyor öyleyse bu bendeki
bu kırgınlık bu üzgünlük
bu kahrolası bitkinlik gövdemdeki
kasıp kavuran öfkeyle uyuşması beynimin
kim anlatabilir bana
göğsüme abanmış sıkıntıyı
sabahın sahibi vardır diye yazmışken yıllarca

ne sabahlar yaşadım böyle yaban acılarla
anladım ki ayrılık varsa ucunda
bir sessizlik bir kalakalmış yalnızlık
bir başına dört duvar arasında
isterse uğultulu bir kalabalığın ortasında
ıssız bir dinginliğin içinde ya da
sabah hain bir kurşundur alnımızda

gitmiştir ve sen buradasın
belki de hiç bitiremeyeceğin
çürüyüşünde yaşanmamış düşlerinin

ne yaptım ah şu yolları döşeyenler
benim yalnızlığıma çıkan yolları
çıkan değil açığa çıkaran
soyu tükenmiş bir kuyumcu gibi
değerli taşları birer birer sulayan
göz nuru derlerdi eskiler
onunla temizleyip parlatan
yeşili pas tutmuş ilkbaharları

ne yaptım derim hak etmek için
bu delip geçen mızrakları
ne savuran var oysa
ne anlatan çekip durduğu kahrı

artık bir satır daha yazmamalısın
kalmamıştır kıymeti harbiyesi yazmanın
basıp gitmek zamanıdır
onsuz edilmez eylemi değil midir gitmek
gürültülü sokaklara çöken akşamların

bu da bir kader olsun sana
göğsümü dolduran dumanı
rezil amerikan cigaralarının
üflenir gidersin acımış damaklardan
karanlık tavanlara doğru

anlaşıldı yalnızlık bitmeyecek
kesilmedikçe kurumuş damarların
ölüm meleğini bekleyen soluğu

SU KASİDESİ

niye severim bu kadar subaşlarını
böyle dersek olmaz ne işim var oralarda
sevdiğim kıyılarıdır suların
ister aksın şırıl şırıl
ister serilsin ayaklarına
başı döndükçe susup kalmış sevdaların

bu da olmadı
kaçmak diyorum subaşlarını tutmaktan
olmayışı şanımıza yakışmayacağından
ancak kendimiz olmasak da
kazık kakacak değiliz demiştik ya zamanında
bizimkilerin tutacağı besbellidir
rahatlığımız oradan gelir

bir de sessizliğini severim suların
içimi yıkadığından mıdır
kapıp koyuverdiğinden mi yoksa
sımsıkı bağlanmış dizginlerini
ne köprüler kuracak hülyaların

otur bakalım şu otların üstüne
parmaklarım gezinsin saçlarının içinde
ah kimse bilemez hangi dünyalardan koparıp aldığım
yaşayıp giderken işte
dingin mi mutlu mu her neyse kendi halinde
sormadan sorup sarılmadan yakasına
ser verip sır vermez bir tutsaklığın
tiranlar ağlatır infazı mıydı yoksa
budur hâlâ anlayamadığım
iyi mi ettim kötü mü
demek tam sırasıdır sarılıp kalmanın
tir tir titreyen incecik bedenine
yetmez olmuşken yaşadıkların
ey yorulmaz koşusu aklımın
artık durmalısın

dur ve dinlen biraz
uzaklardadır daha boşanması
boğulmuş suları coşturacak yağmurların

YEDİ KOCALI HÜRMÜZ

küçücük bir kadındır annem
var mıdır söyleyebilecek bir tanrı
daha kaç yıl yaşayacağını
onu nasıl üzebilirim görülmemiş aşkımla
anlatsam anlar oysa
sevinir de belki neden olmasın
mutluluğu yakalayışına bahtsız kızının

bacıma cadı demesin kimse
şaka da olsa latife mi her neyse
ne yaparsa yapar yılların öcü olmalı
benim aşkımla nasıl anlar bilinmez
öyleyse hep gizlide kalmalı

çok derinlikli insandır öteki hanım
dostluğunu gördüm zor zamanlarımda
sevildiğimi belli edemem ki yanında
büyüktür üstelik benden
kırılmasını istemem onun saklı kalsın
ne anlamı olabilir benimki gibi sevdaların
ayrıca kınayabilir de beni ne yaşantılarımız oldu
hakkıdır ne diyebilirim

can arkadaşımı o çocuk sabahlara kadar
yanlış anlamayın sandığınız gibi değil
kardeşlik biz nasıl olursa öyle işte
gel desin şimdi kalkar giderim
ama onu da küstürdüm galiba
bu anlaşılmaz aşkın sonunda

bir ara tutulmuştu bana öbürü
dışı hoyrat umutsuz içi incelikli
şimdiyse dayanılmaz havalarda
tutkunluğu sürdüğünden olabilir
bakarsınız kıskançlıktır belki
diyorum zaten ona da dikkat etmeli

sonra şu konu komşu onların çevresi
amiri müdürü sekreteri
onları da ihmal etmemeli

yedincisi biraz gerilerde kaldı sanki
yine de belli olmaz
çıkart geliverir günün birinde
onu hiç incitemem
hiç durmadan incitse de beni
ağlamak kaderim olmuş katlanırım

işte hallerim böyledir sevdiceğim
siz buyrun devam edin
bilmem belki ben de gelirim
ses etmezseniz kocalarım

BİR VURUŞUN YETER

bir vuruşun yeter
bileğindeki gülün yaprağıyla bir dokunuşun
gözlerinin içiyle bir gülüşün
atlar giderim taa öbür ucuna
kimseler bilmez bir sonsuz çözülüşün
almak için oralardan
alıp getirmek için saklı kalmış haykırışımı
fırlatarak kahrolası suskunlukların içine

bir sözün yeter
koparmak için can veren çığlıkları
gücü tükenmiş dişlerimin arasından

yarım saat ne ki denir mi
yarım dakikanın önemi vardır
hem niye esirgersin bunu benden
birkaç pabuç giyip çıkaracaksın önümde
belki bir iki parça giysi
ben masumca seyrederken bu görüntüleri
beceremem mi sanırsın yoksa
sana yakışanı görmeyi

bir bakış yeter
benim mahzun bakışlarım
bütün duvarları deler geçer
en güzel köşesine doğru ömrümüzün
yaşayacağımızdan hiç kuşku duymadım
iki başımıza kalsak da uzaklarda

aldın bakalım canımı kara eşkıya
ne işine yarayacaksa
buyur bildiğin gibi yap
ister tespih diz git gel
ister cümle âleme ilan et
dize getirdik bir uslanmazı diye
yalandan kim ölmüş

yanılırsın ancak
kurulabilir mi adam olan
hiç emeği geçmemiş mekânlara
bir de üstelik hak iddiası varsa
nasıl olduğunu anlayamadan bırakılmışların
ayıptır kitabımızda yazmaz
bize böyle öğretilmemiştir ayrıca
gider kıvrılır yatarız
bizi çağıracakların yanında
ya bir ana ya bir yoldaş
artık her kim olursa

hem yatarız dediysek
yatma vakti geldiğinde anlamındadır
insanız yoruluruz
neyse işimiz gücümüz
güzelce tamamlandıktan sonradır
başımızı koymak bir yastığa
elbet bir sunan bulunacaktır

aşk olsun arkadaş
olursa bu kadar olsun
yersiz yurtsuz adamın kabadayılığı
al şu somunu göğsüne tak
bir onur madalyası olarak
giderir de göreceksin
amansızca bastıran açlığı
kolay mı sandın elbet öğreneceksin

ÖLÜMCÜL ÖĞÜTLER

kendini korumalısın hiç bırakmazlar insanı
en güzel satırlarımızı karalatan onlardır
üç kuruşa tutulmuş adamlarına
emeğimizi yok sayanlar da onlar
tezgâh başlarında yahut sokaklarda
geceler boyu göz nuru dökerek ya da
hatta çoluk çocuğumuzu unutarak da gelmiş olabiliriz
dönüşü olmaz sandığımız noktalara
döndürürler
aklına mukayyet olmak zorundasın

umutlarımızı öldürmeyi de becerirler
yalancılarını yeşertmeyi de
hiçbir yenilgiyle pes etmezler
yapışkandırılar
tiksinç bir bulamaç da olurlar
karşı konulmaz bal tadında bir sıvı da
bulaşırlar bin türlü hüner peşindeki parmaklarına
umursamasan olmaz
yayılır bütün hücrelerine
tadına bakmaya kalksan hiç olmaz
en vahşi baldıranlardan toplanmıştır zehiri

nimetlerini derleyip gelirler bu dünyanın
başını çevirip bakmaman gerekir
çok zordur
kölketlerini de yedekte tutmayı ihmal etmezler
korksan bile insana özgüdür aldırma
yılğınlık sonun olur ama
ya teslim olur dünyanı değıştirirsin
ya da bir onurlu ölümü seçersin
ikisi de kötüdür
ancak çaren kalmadıysa
sana yakışan ikincisidir mutlaka
yaşadığını satmamış olursun
hayatı satın alamadıklarında gerçekleşir onların ölümü
bir vuruşta değildir
her gün biraz dahadır
her gün bir kez daha
başka türlüğü çok kolay olurdu çünkü

bir cigara içimi yoldur ayrılığın ardındaki
unutuşun keskin vuruşuyla bitiverir
çok önceden bittiği de olur kimileyin
gazetelere verilmemiş bir ölüm ilanıyla sözgelişi
gözyaşlarının eşlik etmesi ayrıntıdır sadece
olursa bir hoşluktur
olmazsa da kim ne diyebilir
biraz taraflara biraz da tarihlerine bakmak gerekir

tarihin panzehiri coğrafyadır
kopuşun imkânlarını gösterir
kopmadan başlamak olmaz çünkü
başlayanınsa yürüyüp gidebildiği görülmemiştir

nereye gidiş diye sorulabilir
yepyeni bir hayata doğruysa eğer
saptama yerindedir
dibi görünmez bir çukura doğruysa iş değişir
karanlıkta karar kılanı kim durdurabilir

SERZENİŞ

hiç alışamadım bu kapanışlara
üç beş güzel sevgi sözünü söyleyemedim
habersiz kalabalıkların içine telefonun tellerinden
hak veririm de oysa
ne desin yavrucak
birikmişken başında onca aylak horanta
nasıl bir aile bu ancak
ne bir elimizi öpen var
ne hal hatır soran

demek iyi değil bu aylaklık
üstelik de çalışıp durur halkımız
boğaz açlığına sabah akşam

nedir eskiten şarkıları
unutulur giderken geçmiş günlerin belleğinde
ne acılar ne yıkılmış hayaller oysa
ne gizli buluşmalar yorgun akşamlarda
boşuna yaşanmıştır
hiçbir şarkı eskimemelidir

bazı dokunuşlar çabuk eskir
tanımlı temaslara dönüşür
işini bellemiş organlar arasında
nedir peki tüketen dokunmanın büyüünü
alışkanlıkların törpüsü mü
ne çaresiz açıklama
hiçbir dokunuş çaresiz kalmamalıdır

sevginin kanıtı bitimsizliğidir
bitmeyen ne var oysa bu dünyada mı diyorsun
yıkıl karşımdan kör şeytan
kör gözünü bir kez daha oymadan
bazı sevgiler bitmemelidir
verebileceğim ödün bundan ibarettir

benim yaşadığımsa hiç bitmeyecektir
bir adım bile geri atmam
var git anlat şikâyetini
kimin katına çıkacaksan

DOSTÇA SÖYLEŞİRKEN

aldırma canım sararmasın sesin
kaç kez konuştuk ya
böyle kurulmuştur bu dünya
bir de utanmaz nutuklar atarlar tepelerde
özçikar tıklar tıklar işletir diye
bu benzersiz düzeni

çıkarcığımız ders belli değil mi
iki yol vardır bu insancıklara sunulan
ya uyanık olacaksın
sömüreceksin gücünün yettiğini
biraz doyarak sürünmek için
ya da ahmak olacaksın
ikinci sakallının dediği gibi vakti zamanında
aç acına sürünmek için
tarlalardaki dört ayaklılardan biraz daha iyi durumda

iyilikle davranalım yine de
sen haklısın kimse kötü değildir doğuştan
izin varsa bir benzetmeye
kötü olan o doğumların ebesi
ama ne acıma ne üzülme ne bir yardım eli
hiçbiri yaramaz onlara
ahmakların ne kadarı çıkıyor mağarasından
ve uyanıkların ne kadarı ödüyor bedelini
budur onları kurtaracak olan

ÖZLEM

yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik
sıkılıp üzülmeyen zamanı değil
bizi bekleyen bir yeni hayattır
bilineni de var şimdilik bilinmezi de

bilinenlerden biri mavi göklere yakın olacağımızdır
ara sıra kararabilir de
bunu daha önce öğrenmiştik
ama ne kadar kararsa da
başımız göğe erecektir
çünkü sabah ve akşam ve tembel öğle saatleri
iyilik ve kötülük ve acılar ve sevinçler
ayıramayacaktır bizi
ölüm dersin belki
bilirim demezsin onu diyecek benim

bir de diyorum ki can bebek
bir ayağımız da yeryüzüne basmalıdır
savaşı kazanan piyadedir ne de olsa
vereceğimiz değil kazanacağımız savaşlar olacak elbet
yoksa ne kadar tatsız tuzsuz olurdu
enginlerde kanat çırpın iki melek
pek de gülünç ayrıca

bir de hani işten güçten mola verince
tam da bastırmadan gecenin karanlığı
bakarak ufuklara şöyle sakince
bir beyazlık da olabilir mi önümüzde
eşliğinde ayışığının yahut ondan türetilmiş seslerin
varsın bu da benim katkım olsun
özlem tablosuna yakın günlerin

neler yaşıyor insan
hiç böyle olmamıştım yüzlerce saat girmişimdir
serin soğuk ılık her neyse koynuna denizin
kucağımda taşımışımıdır çocuklarımı
kadınlar olmuştur herhalde yanımda
bana yakın bana tutkun
benim yakınlık duyduklarım
belki de tutkun olduklarım
olmuştur olmaz olur mu
eş dost arkadaş şamataları sonra
ama daha çok da huzurlu bir yalnızlık
onu seçmişimdir derin denizlerin anaç kaldıracında

ancak bu başka
hem güvenli hem ürkek yüzyüyle
sımsıkı kapatılmış dudaklarıyla çırpınırken
boynuma dolanıveren bu incecik kollar
göğsümdeki serinliği silip süpüren bu öpücükler
kızımın mıdır kadınının mı
beni kızıştırıp duran bir kırsağın mı
nerden bileyim

varsın baksın ahali
allahın denizini kapatacak değiliz ya
gömülürüm hiç bakmam
korkudan hâlâ ıslanmamış saçlara
var mıdır daha mutlu olanı
gelmiş geçmiş yüzyüme öğretmenlerinin

SEHPADA

tıkınan kalabalıkları sevmem
tıkınmak için sıra bekleyenleri hele
ondan olmuştur saldırılarına karşılık vermem
yoksa nasıl kıyabilirim

avara kasnak dolaşan kalabalıklar da delirtir beni
hele gürültü ediyorlarsa
ondandır mutlaka karşı saldırıya geçmem
yoksa nasıl öyle konuşabilirim
nasıl yürüyebilirim kör karanlıkta
çıkıp üstüne bir duvarın
azgın deryalarla durgun suları ayıran

kabul suç bende olsun
yahut kabahatin diyelim büyüğü bendedir
önemsemez değilim de yiğitliği
ona bir zarar getirmez
işte boynum kıldan incedir
buyrun vurun onu
sevgiyle inen giyotin kesmez

ancak sorulsun da isterim son sözüm
kimileyin farkında olmadan kimileyin kasıtle
iyiliklerini söyleyemezsek iyi olamayız
canımızı acıtanların bile
hiçbir insan kötü değildir saçından tırnağına
bunu usanmadan yazmalıyız
açtığımız her sayfanın altına

içine atmak sevginin kurdudur
yer bitirir en tükenmez sanılanları
söyledim ve kurtardım
bu olmalıdır sahici aşkların son sözü

uzattıysam affola
şimdi verin hükmünüzü

KISKANMAK

her anın benim olmalıdır sevgilim
ortaklaşmalıyız anlamına gelir bu
ta başından en sonuna kadar

nasıl bir eylül günüydü örneğin
niye doğurdular seni
bir oğlan olmanı bekledikleri kesine yakındır
o zamanlar önceden bilemezlerdi
şimdi tadını kaçırıyorlar daha en baştan

nasıl örülürdü saçların
iki kuyruk mu beline kadar mı
yoksa kısacık saçları başlamış mıydı
iri gözleriyle mahzun bakan kız çocuklarının
sen öyle mi bakardın

ne zaman eline değdi sözgelimi
sarı kafalı bir oğlanın eli
vurmak itip kakmak çekip çekiştirmek için değil
hiç bilmediğin belki ölesiye korktuğun
ama bir daha olsa diye beklediğin
ilk dokunuş ne zamandı

şu beni çıldırtan çocuk diyorum
başka bir nedenle değil
benden az yaşayıp benden önce rastlamak talihıyla sana
o muydu tazecik çiçeklerini koklayan senin
anlatsan göğsümü yaracak kadar istemiş olabilirsin onu
ne yumuşacık doyulmaz kadınsındır sen
en katlanılmaz olanı bu değildir ayrıca
efsanelere sığmaz bir kıskanca
yazmış olmana bile ihtimal verdim inanır mısın
uçar gezer dolaşır bir umursamaza
kırılırsan bir gün bunları okuyunca
ne gelir elden beni bağışla
ama insafını dilerim kuzucuk
yazıktır böyle aklını yitirmiş bir ihtiyara
senin hiçbir dahlin olmasa da
kurmaktadır oturmuş bir kuytuda

bana bir kez bile söylemiş değilsin
nasıl öyle yazabilirsin
kimse saklamasa yazan incelik saklar
kimse okumasa aşkın mucitleri okur
hani olmasaydı aşkı icat edecek olanlar vardır ya
o soydan gelenler işte
bulup çıkarırlar olmadık bir yerde
kayıtlara geçmiş
ve geçmemiş en acıtıcı okumalara dayanmak için
böylece sınırlar direncini her bir organın
bir daha kimse onları acıtamaz

ya o ne dediği anlaşılmaz
onda ne bulmuştun allahını seversen
bu da bir sanrı olmalı aslında
belki de çılgın aklımın inanılmaz bir bulgusu
kuşkum yok aramışsındır sadece
o güne kadar bulamadıklarını
ne çok arayışın olmuştur öyle çaresizce

dağlara çıkışlarını da bilmek isterim
kendininkilere de ötekilere de
kimlerle tırmandın kimlerle baktın yakınlaşan maviliklere
kim tuttu kolundan ayağın kaydığında
kim güldürdü seni otururken ateşin karşısında
kime sarıldın gecenin soğuğu bastırđında

dn konukların gelecekti
ne konuştun onlarla
beni hiç düşündün m
tam sözün ortasında diyorum
aklına dşverdiğim oldu mu

yetmiyor derken haklıydın
ne bugün yeter bana ne yarın
dn de isterim
yaşayamadım madem bırak bileyim
hiç atlamadan bir tek anını bile
binbir gecede anlatmalısın

işte böyleyken böyle
günü gelecek elbet
vakti zamanı geldiğinde der halkımız
çekip gidivereceğiz
söylemesi kadar kolay olmasa da
iki hatamız var ancak burada
birincisi kolay da olabilir
derin bir soluk alır gibi
sonrası yoktur işte o kadar
ikincisi ise şudur ki
söylemesi de kolay değildir

ne çok düşünür oldum bunu son günlerde
yaklaşıyor muyuz nedir
en kötüsü de ayrıca
bir adım kadar yakınsındır
ve koşarsın hâlâ bir somun ekmeğin ardında

ölürsem güzelim öyle birdenbire
korkarım gözlerim açık kalacaktır
bir unutulmaz satır bile yazamadım daha
binlerin milyonların değil
yalnız senin iltimasçı belleğinde

bir tek güzel gün bile yaşatamadım sana
kaygılarla kuşkularla kesilmemiş bir yirmidört saat
ilk saniyesinden son saniyesine

bir tek alçağın bile delemedim beynini
kurşun olup sıkılmış sözlerimle

bir tek savaşçıyı bile coşturamadım
kudurmuş gelen düşmanın önünde

bir taşı öbürünün üstüne koyamadım
çoluk çocuk başlarını soksunlar diye

çekip gitmek olmaz daha anladım
sen biraz duracaksın demek üstadım
şöyle rahatına bak da yapacaklarımızı bekle

HOŞ BULDUK

çok zamandır peşindeyim sonu gelmez bir merakın
tutup koyuyorum bir kenara
besbelli iflah etmeyecek
ama ne yapsam kurtuluş yok
takılır durur aklıma
silinebilir mi yaşadıkları insanın

sıcak soğuk gidilmiş yollar
acıyla sevinçle beklenmiş hastane kapıları
iki büklüm girilip tutkulu sevişmelere yatılmış çadırlar
acemice ustaca yazılıp gönderilmiş satırlar
cevapsız bırakılmış mektuplar
yine de bitip tükenmemiş çağrılar
saldırıları savunmalar çıldırtıcı suskunluklar
yalanlar oyunlar aldatmalar
kırılıp yıkılmalar toparlanıp kalkmalar
sınav salonları deniz kıyıları dağ başları
kitaplar sokaklar kalabalıklar haykırıışlar
polis copları sorgu odaları mahpus damları

silebilir misin bunları
delicesine aradığımı marifetli silgi
silemiyorsan yahut ben bulamıyorsam seni
ne mümkün yaşamak bir tansık gibi
önümüze serilmiş bizi bekleyeni

onun için söylenmiştir işte
ya var git aradığını bulmaya kuyunun en dibine
ya da çak kibriti o eski defterlere
senin seçimin nedir derlerse
her ikisi de
önce bulurum gizini neredeyse
sonra veririm en doğurgan alevlere

hoş bulduk hayatım
ve iyi kötü yaşadıklarım
sizler sağlıcakla kalın

sayın bakalım bana çiçek adlarını
sevda çiçeği diye başlamayın yalnız
geçiniz onu bir kalem
biraz yukarılara çıkınız
soyutlamanın üst katlarına doğru
iki gözüm sevgilim bir tanem

iri düğmelerin minik çiçeği olur örneğin
göbeğin üzerinde bitmiş sarı çiçek de olur
yanında sordum sarı çiğdeme iyi gider
ihtiras çiçeği olmaz o tramvaydı
tutku çiçeği de olmaz
bulutsu tüyler arasından başını uzatmış çiçek olur
oraya gömülüp kalmış vurgun çiçek de olur
hemen peşinden gelirse
ağaran karanlığın azgın çiçeği pek güzel olur
sık sık açar sabaha karşı bahçemizde

gece sefası olmaz
isterseniz akşam deyiniz ne fark eder
gecelere saklanmış haberlerin üzünç çiçeği olur
ancak söylenmesi biraz güçtür
bir işgününün başında açırır
kim bilir kaç gece sürer gider
bir geceyarısı gözyaşlarının çiçeği vardır
işte onun fışkırmasıyla pörsüyüp söner

sonu gelmez koklayışların çiçeği olur
uslanmaz aşkın çiçeğine de pek yakışır ayrıca
hele ikisinden bir demet yapılırsa
bırakılmak üzere buruşmuş yorgun çarşafıara

portmantoya ilıştırılmış hoşgeldiniz çiçeği en güzelidir
yüreği titreten sevinç çiçeği ile öpüşüverir
bundan sonrası artık besbellidir
ne bakmak ne de saymak gerekir
bin türlü kötülük çiçeği ezilmiştir

YAZ BİTERKEN

buyrun bakalım küçük bir armağan size
hep beni hatırlayasınız diye
ne fark eder kimin doğum günü olduğu
tersine çevirmiş oluruz alışkanlıkları
bir işimiz de bu değil miydi zaten

her doğan armağanlarla gelmelidir yeryüzüne

bilmiyorum şimdi neyin nesidir
nereden çıkacak neye benzeyecek
ıncık cıncık olmaz
çul çaput hiç yakışmaz
mesleğimize uygun olacaktır herhalde

yazıp söyleyebildiğim en güzel söz

budur işte başka ne olsun
bulabildiğim zaman söylenecektir
ve yazılacaktır elbet
ak kâğıtlar üstüne
o zaman

siz hele bir kabul edin
şimdiden
lütfen

KUTLU GÜN İÇİN

kutlamaktadır senin doğuşunu
bu pırıl pırıl güneş
bir de kıpır kıpır bir sevinç
benim yorulmuş gözlerimden taştan
güzel bebek sen çok yaşa
al beni de yanına
görsünler bakalım nasıl olurmuş
yaşamak hepsinin inadına
almazsan da canın sağolsun
ben saklanır bakarım sana
adı sanı bilinmez çiçeklerin arasından

SÖZÜM SÖZ

ömrünün neresindesin şair ikizim benim
yaş altmışüç yolun yarısı eder diyebilen
şu başı dumanlı ihtiyarın bulunduğu yerde misin
yoksa parmakla sayılan yılların tasasında
kemirgen miskinliğinin içinde mi

bana bak oysa nerelerdeyim
kaç yüzbin satır yazarım daha
kaç bin delikanlıya anlatırım
neden olmasın arada üç beş yaşını başını almışa da
niye biriktiğini tertemiz kinimizin
ve nasıl silip süpüreceğini
her yanımıza bulaşan kirini pasını
murdar edilmiş yaşadığımız yerlerin

yetinmem de ayrıca
koşar giderim uzak yakın bir çağrı varsa
her katkının değeri bilinir bu kavgada
bilinmese de varsın kalıversin
ıssızda unutulmuş bir inadın defterinde
ya da coşkun ırmağın bir damlasında
bir de şu azgın kanım vurmasa
beynime mi damarlarıma mı her neyse
hiçbir şikâyetim olmazdı doğrusu

işte böyleyken böyle
derdi göçüp gitmiş epey bir de çürümüş babam
ah benim miskin ikizim
ekleyeceğim var daha bitirmedim
hani koyar ya başını sevdiğim
irinli sokakları geçip geldiğinde geceleyin
sığınak bildiği göğsüme
çarpıntısı hiç dinmemeli içindekinin
güç merkezidir çünkü kalbim
bir yeryüzü meleğinin ve benim

GEÇ KALANIN ÇAĞRISI

dayanamıyorum artık içimin bu kavrulmasına
boşalsın bütün suları yeryüzünün
yırılmış göğsümden içeri
şarlayan sular, evet
onun taşıyacağı bütün sular
incecik kollarıyla değil
ser verir sır vermez inadinı kırarak
beni boğan üç günden
kim bilir belki de onlara eklenmiş
üç ay mı üç vakit mi oralardan
alınıp dökülmüş sözler

söylenenler yalandır
yazılanlar da kim yazmış olursa olsun
gördüğünüz düşler yalandır
ben kimseye dokunmuş değilim
kimse beni böyle görmemiştir
hiçbir odaya çağırmamıştır
bir tek tüyümü bile uyarmamıştır

bir el arıyordum
tuttum
bir beden
sarıldım
bir çift dudak
öptüm
yumuşacık sıcacık bir yatak
yattım

hangisidir söyle
önümüzdekileri demiyorum
onlar benimle olacaktır besbelli
arkadaki acılarla üzüntüleri öfkelerle sevinçleri
tutkuları hazları titreyişleri
ne varsa işte
yaşamak isterim ben de
kırılırim parçalanırım dağlanırım
ama sapasağlam çıkarım
şimdiyse bir yangın yeri buralar
ardına kadar açıp sana sunduğum

açgözlü falan değilim hayır
madem geç kalmışım çarem yaşamaktır
ne yazık ben yetişmeden öncekileri
oburluksa bağışlanmalıdır

KULAĞASMA BU DANGALAKLARA

olamaz elbet onların söyledikleri
gerçek olamaz demek istiyorum
onlarsa o adamlarla kadınlar işte
o yaratıklar demek en doğrusu

yok efendim bir vakit mi desem iki vakit mi
üç yıl mı beş yıl mı
o kadar bile olmaz
aşk ölür bilmemne başlar

söylenmez değil söylerler
elin ağzı torba olsa büzersin
büzmek sözcüğü her ne kadar yakışık almıyorsa da
bir torbam olsun isterdim
doldurup içine götürmeye
ıvır zıvır sürüsünü
acından ölmüş davarın önüne

burada şart olan
davarın acından ölmüş olmasıdır
yoksa burnunu sürüp koklamaz bile

NEDEN SONRA

işte geliyoruz a ile başlayan
bekle bizi keşfettiğimiz cenneti
sevdası başına vurmuş günlerimizin
göreceğiz bakalım ne olmuşsun
nerelerine kadar doldurmuşsun abur cuburu
ve nasıl boşaltmaktasın fişkısını
örtülü edepli gözü doymaz müminlerin

en büyük olasılık budur
hem de en beterini söylemekteyim ki
ehveni şer pek güzel görünsün
eşeğini kaybedip bulmuş
hoca nasreddin misali

KARARMIŞ ÇEŞİTLEMELER

nedir şimdi bu karabasanlar
şimdi: daha eskime şu bu gerçekleşmemişken
karabasan: asıl kendisi eskimiştir habire yazılıp çizilmekten
o halde karasaban olsa daha iyidir
hiç değilse atalarımızın işine yaramıştır
üstelik bizim de ne hoşumuza giderdi söylemesi
sarı kafalı üzgün bir çocukken

zaten ne beklenir ki böyle kara gri bir göğün altında
ayten hanım mıyım ben kardeşim
açınca penceresini sisi pusu gördüğünde
içine ısıltılar saçılan
şakıyıp dururdu tevekkeli
bir başkaymış onun memleketi
benimkine benzemediği besbellidir

hoşluğunun farkındayım gerçi
her türlü rengin
kapkara olanı dışında belki
o da güzeldir hatta
ak tenlerin üstüne giyildiğinde

bitirebiliriz demek ki
giyin de gel sevdiğim diye
çağıran karalarını üstüne

dinmeyecek yoksa bu lanet sızı

sen benim küçücük kızımsın
tutarım avcumda kaybolan elinden
alır götürürüm koşturan kırlara
görürüm diye topladığın papatyaları masamda
yıllar sonra birden kapımı açtığımda
sonbahar mı kış mı hangi mevsimdeysem
durmuş oturmuş sevgilin olarak senin
haydi omzuma küçüğüm derim
çıkıyoruz şimdi uzun sürecek bir yolculuğa
söylersin belki sonunda
ne bulduğunu bütün o beni öldüren adamlarda

sen benim komünistliğine bayıldığım oğlumsun
uzaklardan bakarım sana
dostların armağanı fotoğraflarda
bir türlü kestiremediğim yelelerin savrularak
sokmaktasındır gözüne adını taşıyan bir gazeteyi
gelip geçen yoksul yoksun halkımızın
elbet gün gelir anlatırsın
neler dediğini o kocaman gözlü kızın
açıklarken seni sarsan kararını
bir eylem dönüşü muhtemelen sabaha karşı

sen benim külyutmaz yanılığ bağışlamaz yoldaşımsın
bir nereden geldiğini anlayamadığım bilgeliğin
bir de işte kaynağı apaçık inceliğin
irdeler durursunuz bu görmüş geçirmiş ihtiyarı
nedir diye yapabildiği yapamadığı
boyun eğmeyip dövüştüğünü sanırken onca zaman
kimseyi incitmeme özeniyle kuşkusuz
ne yazık taş taş üstüne koyamadan

sen benim onduran olduran sevdiğimsin
olmaz böyle nasıl olabilir diye
karlı yollarda günler ve gecelerce
nerelere gitsem akıl erdiremediğimsin
inadım tutkum sığınağım
dinleyenim görenim gösterenimsin
ne kadar da küçüksün acemi ürkek çaresiz
çaresiz evet ne yapalım sana emanetim
gözüm kulağım elim dilim
verip de tutamadığım sözlerim
kazıyıp çıkarırsın çünkü iyiliği yerin yedi kat dibinden
ayıklarsın güzelliği kokuşmuş süprüntülerin içinden
hiçbir baltaya sap olamadıysam da
yahut tek bir kesere kulp
arka koltukta otururken söyleyiverdiği gibi
acılarını saklayıp gelmiş o yaşlı hanımefendinin

bunları bilirim
kalmam o yüzden yıkıldığım yerde
tonlarca yıkıntı olsa üstümde
ne yapar eder kalkar dikilirim

varsın şaşırsın zavallı mutsuz kadınlar
nasıl yaşanabildiğine o günlerin
kopyalanmış sanırlarken
biri bile benzemez öbürüne
arayış mı denir şimdi onlarınkine
en duyulmaz esintilerin önünde uçuşup dururlarken
ipsiz sapsız adamlarla şarap mı içilirmiş
yoksa orta malı yataklara mı girilirmiş
ne idüğü belirsiz çağrılarının sonunda

ama bal gibi de olur
avuç içi kadar memleketinde
parlak tüylü balıkçıl kedilerin
bitmez tükenmez gezintiler
hiç bıkmayan hep aynı masalar
başı unutulmuş sonu bilinmez konuşmalar
ne gündüzler yeter ne geceler anlatmaya
ne resimsi bulutları boyayan gün batımı
ne de gizlenmiş eski sevişmelerin yırtıp geçtiği
yüreklere mi demeli beyinler mi gözler mi
görmedikleri de kesindir oysa gözlerin
kimin kimi nereye devirdiğini
kimin kimi hangi küf kokulu otel odasına çağırdığını
kimin kime nasıl dokunduğunu
kim bilebilir yaşayanlar itiraf etmeden
bilmeden de olurmuş demek
göğüs kafesinin yarılırcasına sızlaması

sızla dilediğin kadar tanrının cezası
ben alır başımı giderim
kimsenin bilmediği denizlere
alırım bir de canımın içi mi dışı mı neresi dediğim birini
sözü esirgesin de yakıp kavursun diye
ne işkencelerden arta kalmış tenimi

bir gün olur biterse
gün mü ay mı an mı her neyse
bitmek dediğim durursa durulursa sönerse
durmak en doğrusu çünkü koşmaktadır şimdi
yorulmuş görünseler de ısl ısl terli
hiç yorulmayan kısraklar gibi

birden durabilir mi nasıl olur
birden değil alametler belirdi
böyle diyenler olacaktır besbelli
bezgin divanlara kıvrılmalar
tevekkülü ezberlemiş susuşlar
alışkın bakışlar
aile terbiyesi görmüş dokunuşlar
bir sıralayan çıkacaktır bunları

bir zaman gelir sönüverirse
anlarsan diyorum böyle olduğunu
ya da sen belirledin diyelim bir yerinde
pek nesnel tartışılmaz göstergelerle
hemen tutuşturmalısın ateşi hemen
benim gözüme değmeden
tükenmiş alevin ardındaki karanlık

bu olsun işte senin ödevin
yoksa çekip gitmekten başka ne gelir elimden
bir aşk kalır geride
daha yeraltından çıkamamış
bir de belki sen
bu akıl ermez yabana doyamamış

KÜÇÜK BİR ARMAĞAN

yapmadığım ne kaldı senin için
bilirim bunu derken daha neler var yapacağım
böyle sevinçler sunan bir hayat örneğin
benim kuş uçar kervan geçer barınağım

son yaptığım da bir matah olsa
elimle koymuş gibi indirdim alt tarafı
bütün gece cin ifrit olduktan sonra
tutkunla beni sinirlendirdiğin şu oğlanı

oku bakalım bir gün elbet anlarım
ne bulduğunu o kendinsever tecimende
neyse ki yersizdir korkularım
dünyalarınız farklıdır sen ne dersen de

şükürler olsun diyelim
mutlu sonla bitmiştir bu manzume

BÜTÜNLEME

ne yazmaktan bıktım ne söylemekten
nasıl da çaresizdi sözcükler
cinlerim tepeme çıktı
hepsini sınıfta bıraktım

iştahla tükettiğin o balık tabağını hatırlatıyorum şimdi
içinde çırpındığın denizi
ürkerek koluma girdiğin kabarmış denizi
güneşi içine alan kızışmış denizi
pırıl pırıl bıyıklarıyla caka satan kediye
göl filosunda süzülen ördekleri
bembeyaz etini yiyen böcekleri
sabah ezanlarıyla selamlaşan çığlıklarını
çöplüğe dönmüş evimde sana bakmalarımı
bulup buluşturduğum temiz havluları
sabahın körü gecenin bir vakti yalvarmalarımı
köpüren öfkemi yolunu kesen zorbalığımı
ah ne iyi etmişim ey yerin göğün tanrıları
hatırlıyor musun bunları

işte buydu yazıp söyleyip anlatamadığım
bu kadar açık
buradan gelir zaten
en çalışkan sözcüğün defterini düren
gözyaşı dinlemez sıfırcı hocalığım

SEVGİ DÖRTLÜKLERİ

senin ellerin bana ilaçtır çocuk
ne ağrı bırakır ne sızı
değer değmez sıcak soğuk
alır işte nasıl alırsa başımdan aklımı

senin gülüşün benim kapımdır çocuk
her yere açılır nerede bir ferahlık varsa
gülmüyorsan eğer bir dayanılmaz solgunluk
şu güleç maskesi eksilmez suratımda

senin bayram sevincin bana ömürdür çocuk
sarıp sarmalayıp kaldırırken yeni pabuçlarını
üzülme yine alırım uzaktır hâlâ yokluk
koştur gönlünce savurarak bütün o karları

ne çocuksun ne dost ne kadın ne yoldaş
hiçbiri yetmiyor anlatmaya ne kadar çoksun
paramparça et sıkıntılarını bana ulaş
ölürsem en diri yanımda senin izin olsun

İKİ SORU

bir kalem yeter bana
bir de kâğıt elbet
her mihneti yüklenebilirim
sırtlayıp gömebilirim ulaşılmaz suların dibine
bir daha hortlayıp çıkmasın diye
hızını almış giden gençlerin önüne
şu boktan dünyayı adam etmeye

iki soru var gerçi burada
bir kalem neye yarar
isterse kâğıt da olsun yanında
kurulmuşken akıl almaz düzenler
ve nicedir icat olmuş tüfekler
yanıtı şudur
akıl akıldan üstündür
ne düzenler kurar bizim aklımız
kalem kâğıt üstüne düşürür
o gençler alır menzile götürür

ikinci soru kendimizle ilgilidir
biz neyleriz sürüp giderken bu yürüyüş
oturup bakacak mıyız
yazdıklarımız değilse de kafa kâğıdımız eski olabilir
kalkar koşarız ne kadar giderse ayaklarımız

içimdeki bütün sızıları topladım geldim işte
kim bilir nasıl birikmiş böyle
bütün gülüşleri derleyip getirdim geçmiş güzel günlerden
hep yarını düşünmeli diye yazıp dururken

en sonunda karşınızdayım cırılçıplak
yüzlerce yılın umudunu giyinmiş olarak
hadi bakalım gidiyoruz
hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamak demişti şair dostumuz
oraya doğru elbet başka nereye olacak

evet diyorum paylaşmaya acıların en keskinlerini
bir de bitimsiz sevgileri
bir de sevinçten havalara uçmaları
bir de ömrümüzü uzatacak kavgaları

buyrun atın imzanızı

yıl çok uzun
nasıl beklenir onca gün ve gece
aydönümlerini kutlamalıyız
pek çok kez anmış oluruz böylece
hayatımızın en cesur kararını
anmak mı sadece
hepsi bu kadar mı
kucaklamayacak mıyız geçmiş kıyıları
hep ilk kez yürüdüğümüz bütün o yolları
bıkmadığımız göl saatlerini
çıkmadan bırakmadığımız yamaçları
birikmesini beklemediğimiz gözyaşlarını
sunmayacak mıyız bunlardan derlenmiş çiçekleri
bizi kutlamaya gelmiş dostlara
hesapsız kitapsız iyi dilekleri olarak
geç kalmışlığıyla eksikli bir aşkın

hem kucaklar hem sunarız
çok uzun yaşamayacak mıydık ayrıca
kapatabilir miyiz eksikimizi yoksa

KONUŞUP DURURKEN

sen nasıl bir cansın
nasıl bir küçük
nasıl bir kadın

ben seni alıp götürürsem aklın başına gelir
bir denizin kıyısına mı artık
bir dağın başına mı
bilinmez
ilki uyar bana
ikincisine dayanamayabilirim
ilim bilim öyle diyor

ancak izin vermezler bizim çocuklar
yakınıyorum sanma
hoşuma gitmez mi gider elbet
bir baltaya sap olmuşuz demek ne de olsa
bununla birlikte niye bir uzlaşma bulunmasın
yeter ki sen anlayasın
bizim soyumuz isterse dağlar aşar
deniz meniz uzak muzak dinlemez
koşar gelir imdat denildiğinde
nerde olursa olsun fark etmez

güçlük şurada ki canım
ne ben uygunum böyle bir çekilmeye
ne de sen katlanabilirsin
ıssızda beklemeye
usulca sokuluşunu tükenişin

KARŞILAMA

bugün sana bir armağan vermeliyim

en doyulmaz seslerden bir demet diyelim
kulağımın dibinde akıp gitmekte olan gibi
gel de düşünme şimdi
kıskançlık tanrısının cezası olabilir
bu adama sağırılık
böylesini beceremeyeceğim çok açık

ya da gürül gürül bir yağmur
nicedir boğulup duran göklerden
ferahlık bekleyen bağrımıza doğru
bu mümkündür
bir anlaşılmaya bakar altı üstü
evliya gibi adam olduğumuz söylenmiştir
böyle zamanlar için gereklidir

olmaz lakin
demem matluba muvafık değildir
herkes için armağan sayılır
oysa çok kişisel olmalıdır

peki özene bezene birkaç satır
epeydir boşlanmış derinliklerinden
doygunlukla azgınlığın
bak bu olur işte

önce bir giriş yazmalı öyleyse
ömrüm seni sevmekle nihayet bulacaktır
yesari asım beyden
hüzzam beste

SEVDALI ÇİÇEK

nerden çıktı şimdi demeysin umarım
bir demet çiçek sunmak istedim sana
kar basmış her yanı
buracıktan toplayıverdim işte
bir gümbürtü sorma gitsin
şu teklemeye başlamış göğsümün orta yerinde
biraz solmuş mudur nedir
aldırış etme
havasızlıktandır
koyuver hazır beklettiğin vazosuna kalbinin
nasıl canlanacak göreceksin

bağışlamaz hoşgörünün suskunluğunda

dikkatli olun ortalık bozuldu küçük hanım
 sizi çok sevdiğimi belirtmek durumundayım
 bu olağan telefon görüşmesinin sonunda
 her yanı tutmuş kar beni bekliyor çünkü
 bir de nereden çıktı bilinmez bu yaz güneşi
 ne kadar alışkınız oysa şaşıırıp kalmaya

şaşıyorum örneğin nasıl böyle sevdiğime
 devirip geçmişken koca yüzyılın yarısını
 üstelik ürkek mahcup köşesinde bir kadını
 sorguluyorken bile yumuşacıktır ondan mı
 çaresizliğimden midir benim bu vahşilikte
 altı yaşında bin kilo bir fil yavrusu kadar
 yoksa hayretle bakıyorken siz yaptıklarına
 onca yıkımdan kırımdan umutsuzluktan sonra
 paramparça olmuş içimin acımasından mı
 nasıl düşölür bunların ardına diye değil
 neden girmez diye boylu boyunca bu ırmağa
 güzelim çocuklar dalmışlarken soluk soluğa
 dalıverse bakalım bırakır mıyım acaba

ışıklar söner ve ben örtümü çeker giderim
 anlatılması yakışık almaz bir sıcaklığa
 bundan olmalı bütün akıl sır erdiremediklerim

boş ver o çirkin adamları çocuk
seyretmesen de olur onların yaptıklarını
emekçisin sen
bana sorulursa en güzeli emekçilerin
çalışmak zorundasın yarın
üç beş saat olsun uyumalısın

anlayamaz onlar şair babamızı
benim bile kolay değil anladığımı söylemem
ben dediysem
herkes bilir soy sop ortaklığımızı
ne kadar kaldırdıklarına boş verme ama
çıkarırlarken marifetlerini paranın huzuruna
bir de bunları hiç unutma
ağzından salyalar akıtarak saldırıyı tanırırsın
mümkündür o yüzden koruyup korunman
ötekiyse savunmaktadır nerden baksan
savunurken hançerlemektir adı bunun
aklın ermez senin
yetmezliğinden değil aklının
gönül mü deniyor yürek mi her neyse
şu canımıza okuyan kar beyazlığındandır işte
senin usulcacık taşıdığının

böyle bitecek anlaşıldı ömrün senin
günlerce bezdirmiş pusun ardından parlarken
tadını bile alamadan bir kış göğünün
neden dersen
haber gelmiş olabilir örneğin
hiç temizlenmeyecek sandığın kalıntılardan

bu dil biraz ayıp oluyor
üstelik doğru da değildir
bu kadar mı baskın olur kalıntı dediğin
ayrıca ayıp mayıp da olsa yıkılıp kalmışsın
kıyıcığında yazmaya oturduğun bir masanın

delinip örselenmeden
bir günün geçmelidir
derler ya tanrının bir günü
unutulmaya yatmış tortuları toz duman etmeden
öyle çılgın rüzgâr müzgâr da değil
bir üfürümlük esinti
sesindeki bütün tınıları süpürerek tepene geçirmeden
toprağa karışmış bulutları eski güzel günlerden

başka ne diyebilirsin
ona hâlâ güzel görünürken
eteğine yapışmış bırakmayanlar

o da değil aslında dayanılmaz olan
karanlıkta kalacaktır daha kim bilir kaç zaman

işte sana bir şiir
bilinmez yerden gelmiştir

bitip tükenmez sorulardan olabilir
sonu gelmez kaygılardan da
apaçıktır ortadadır oysa
nereye akar bu sular
durulmaz mı durulur elbet
bir genişleyince her yeri kaplayacak kadar
bir de işte yorulunca
nasıl yorulursa coşkun bir ihtiyar

durulmak ile durmak aynı değildir ancak
yazılışları az
kendileri çok farklıdır
duran denize varmaz
durularak kavuşursun

bir de son bir soru
kavuştuğun ıssız bir huzur mudur
yoksa tanımlanmış sonsuzluk mu

BEREKETİN GİZİ

kurutulmuş çiçekler de güzel olabilir
her akşam kurulup kaldırılan sevgi sofrasına
kucak açmış bir masanın ortasında
bilmesen de yaşanmışları ne çıkar
uzak yakın çevresinde bir zamanlar

burada iki sorun vardır yine de
biri hâlâ takılmandır masanın tarihine
iyidir bir bakıma
tükenmediğini gösterir yüreğindeki ilginin
kire batmamış insanlık durumlarına
kötüdür de öte yandan
incecik dilimlere böler o yüreği
ağulara bulanmış kılıçtan keskin bir bıçakla

öteki sorunsa ayaklarındaki prangalardır
izin vermez yürüyüp gitmene
büyük bir sofraya gerekiyor oysa
değiştirmese de yenilip içilenleri
çoğaltacak sunulmaya değer ürünlerini

unutma ancak onsuz olmaz koşulunu
bu doyumsuz oturumun
durmaktadır sol yanında
bilgelikle aşkı birleştirmiştir
bir de yaşanmamış anları
bağışlamaz hoşgörünün suskunluğunda

böyle midir
parçası mıdır hayat dediğimizin
sorarsın kimileyin
ne yapmış olabilirim büyümesi için
adı sanı bilinmez çiçekleri bile kurutan
bu tiksiniç kinin

bir yanı finans kapitalle ilgilidir kuşkusuz
ırsına geçmesiyle önüne gelenin
yetmez ancak açıklamaya
ötesini de düşünmelisin
nasıl bir düzen yaratığına dönmüştür
yıllar önce halkının kızlarına benzettiğin
saçları iki sıra örgülü
yaralarımı sağaltır uzun ince elleri

anlaşıldı
mideni bastırmalısın
ya bir bardak soda içersin
ya da siler geçersin
hak edilmemiş güzelliklerini geçmişin
en doğrusu ikisini de yaparsın
yetmezse gizlice yanaşır dibine bir duvarın
ayıptır diye ele güne karşı
içinde tuttuğun ne varsa kusarsın

görmeyecektin karşına çıkanı
tutuştursa da sönmeye yüz tutmuş olanı
aslan yelesi bir koyun gibi yaşayıp gidecektin
yetinerek bulabildiklerinle
tutsak eden özverilerle sunulmuşlar da vardı üstelik
yuvarlanıp duruyordun işte
kimsecikleri sömürmemekle övünecektin
asıp kesmemekle ezip geçmemekle falan
karıncayı bile üzmemekle
kul hakkı yememekle
kan gövdeyi götürürken az ötende
ne iyi adam diye bilinecektin
güleç yüzün tatlı dilinle
helali haramı ayırt edişinle
kalkmaz başın haykırmaz sesinle
hayını haydutu bağışlayıcılığınla falan

olmadı ademoğlu
madem kapıldın çağrısına sana yazılmayanın
ceremesine katlanacaksın
sevgileri sana yasaktır
sabah akşam tasalandıklarının
tükenen zamanını tükenmeyen aklını ayırdıklarının
suretlerine bakıp avunduklarının
emeğinin ürünleri sana yasaktır
onurumla sığınırım sandıkların
yedi düvel bir olsa arkama alırım diye ayırdıkların

bir çekinik sarılış kalmıştır sana
bir kararsız kucaklayış
bir anlatılmaz titreyiş
alıp götürecek bir başka dünyaya

yetmez mi dersin adam olana
ey uslanmaz günahkâr
hem yeter hem artar
kırıp dökmeden savaşmaya

yazların sevinçli bittiği nerde görülmüş
kova küreğimi kumlarda bıraktırdım öyle olsaydı
gelecek sefere kalsın şatomu kurmak diye
hadi benim hiç kova küreğim olmadı diyelim
ağlamadan dönen çocuk görülmüş müdür
pırıl pırıl bir yazdan eylül okullarına

bu ilk yazdı üstelik
ne kırımlardan geçip geldiğimiz
elbet bir kırgınlığı olacaktı
bildik kalabalıklara karışmadık mı oysa
özlenen ıssız üçbeş günlüğüne yaşamadık mı hiç değilse
gözlerimizi tutsak eden yamaçları aşmadık mı
dolaşmadık mı göçüp gitmiş o adamın yılık yerini
ahşap damlara vuran yağmuru dinlemedik mi
sonu gelmeyen dokunuşlar hücrelerimizi titretirken

yakınıp durmayalım o yüzden
tanrının gücüne gider
ve şu soru yerindedir
çaresiz halkımızın tevekkülü müdür bunu söyleten
yoksa süzülüp gelmiş iştirakçiliği midir
yüzlerce yıllık bilgeliğinden

Erkan'a

şiiir dediğın nedir ki ya da şiiir yazmak
buyur bakalım sana bir şiiir
her ne kadar pek fazla brecht koksa da
kabul etmek durumundasın

böyledir işte şaşkınlığın mutlu olanı
metrodan çıkarken burnumuza dayadılar
komünistti şuydu buydu diye bu çocuklar
aldırmadan anlaşılır telaşına
saçları bembeyaz olmuş genç polis şefinin
buradan bir kıssa çıkarabilirsin örneğın
niye bu yaşta saçları ağarmış diye düşünürüz biz
icabında canımıza okuyacak bir polisin

sonra yazmalısın bir kenara
o çocuklardan birine kırgınlığımı
gidecekmiş meğerse kız istemeye
aynı akşam partideki açılış bittiğinde
üstelik sıkıntısı da var vermeyebilirlermiş kızı
kırgınlık şuradan geliyor
benim haberim yok
ben ki severim o çocuğu kendi oğlum gibi
ayrıca hiç yüzümü kızartmamıştır
demek bulunmalıydım o törende
görmüş geçirmiş biri olarak
verin kardeşlerim güzelim kızınızı demeye
kefaletse kefiliz hiç incitmez onu bizim oğlan
üstelik tutar elinden giderler
insan soyumuzun en üstün mertebesine

sonra o sevimli kadın
kemanıyla kavgalarımıza ses veren delikanlının annesi
hasta yatıyormuş evde o yüzden yokmuş
soranlara öyle diyor
adını da bilmem
nasıl olup aramıza karıştığını da
ama nasıl anlatmalıyım ki sana
alnımıza takılacaktır bu insanlar
haydin güle güle
boşa kürek sallamadınız diye
atılırken üstümüze üçbeş kürek toprak

sonra bir mühendis gelir karşıma
ne kadar tuhaf bir uçakla dalmak istermiş
bu rezilliğin kalbine
yok olmaz yanlıştır
yaşamak gerekir inadımız inattır
böyle der ve giderim
oturur birkaç satır yazarım
uzak dağlarında eski sevdikleriyle buluşanlara
o dağlar benim kalbimi dağlasa da
oraya bağlanan damarlarımı sağlam tutarım
çok yaşamak boynumuzun borcudur çünkü
şapkamı alıp gitmeye katlanamam
hiç ses etmeden öyle çabucak
kazık kakmışken pislikler bu dünyaya

SUSKUN FOTOĞRAFLAR

yılların yaptığı yıpratmak değildir sadece
küçülmüş gövdesini insanın
aklına derinlik verir
diline keskinlik
keskinlik pek oturmadıysa bile
derinlik sözü yerindedir
nasıl anlatabilirdi yoksa şu ihtiyar kadın
kedi sesi bile duyulmaz diyerek
tek başına ayakta kalmış evini senin

gördüm işte sonunda
ucundan kıyısından olsa da
bir zamanlar beni ezmiş dağlarını
üç saat sürüp geldikten sonra yolları
yapayalnız çoğaltarak tükenmeyen karabasanlarını
senin eski güzel günlerinin

güzel miydi gerçekten
bunu sormaktan ne zaman vazgeçebilirim
ne zaman unutabilirim
durmadan ürettiğim anılarını
o granit kayalara karşı yaşanmış
ve minderlerine çöküp bir öğün yediğim evin
asılı kalmış solgun fotoğraflarına
belki de yakışık almaz görmesi diye bu yeni insanın
bir telaş toplanıvermiş fotoğraflarına
yüreği pır pır gencecik bir kızla
hayatın bir cilvesi mi demeli
nesnel olarak düşmanım bir delikanlının
düşmanlık yakışmayacağına göre bu hoşluğa
başka bir söz bulmalıyım

iyisi mi daha basılmamış fotoğrafları hatırlamalı
göl kıyısında ve ağaç altlarında çekilmiş olanları
uyularak utangaç çağrılarına
kapılarını açmaya başlamış insanların

ama ne mümkün unutmak yaşadıklarını o genç kızın
bana hiç anlatılmamıştır
ve ben geçip gitmekteyim

birkaç iz bırakabilseydim bari
haydi söyleyelim habire tekrarladığı gibi
o tatlı geveze eniştenin
mekanı cennet babamın ormanlarında
seninle birlikte kuşkusuz
ve silerek elbet sende kalmış olanları

heyhat ne sen anlatırsın
ne ben bırakırım bu acımasızlığı

KARARIM KARAR

korkuyorsan iş bitmiş demektir
yiyip içtiğinden giyinip soyunduğundan
oturup kalktığından söyleyip söylemediğinden falan
üzülür kırılır diye kızar kızdırır diye
hatırlar diye geçmişteki güzel sandığın günlerini
tetikte duruyorsan
özenliysen adımını atarken bile
hep yazılır çizilir de orada kalır ya
gözlerinin içine bakıyorsan
bir de üstünü örtmeden duramıyorsan kızın gibi
hiç aldırmadan üstelik huysuzluklara
yakarı kaptırmışsın besbelli
ağarmışken her bir yanın
liseli günlerine dönmüşsün demek
yeşil türbe'nin az ilerisinde bir kahve vardı hani
yüksekten bakardın saatlerce aşağıdaki evinin penceresine
bir bayram töreninden beri peşine düştüğün kızın
o günlere işte

iyidir bunlar azizim
sağaltacaktır seni dert etme
daha iyisi dostlar başına

BAĞIŞLANABİLİR EŞİTSİZLİK

güneşi niye tanrı katına çıkarmış insanlar
şu uzaklardaki akşam renkleri anlatıyor
iliklerime kadar ısındığımda da anlıyorum
tepemden alevler fışkırdığında da

ey uzak ve yakın ufukların boyacısı
toplayıp sevdiklerimin gözlerine dağıtmak isterdim
senin sağaltan parıltını
pek de komünizan bir dağıtım olmayacaktır gerçi
gözlerindeki karanlığa dayanamadığıma çünkü
aslan payını ayıracağım besbelli

ÇÖZÜMLEME

kim söyleyebilir bana aşk dediklerinin öbür adını

kim tutabilir akıp giden günlerin ellerinden
yakasından mı yoksa
durdurmaktır çünkü amaç
hiç değilse hız kesmek biraz
ipuçlarından biri ortaya çıkmıştır
soluksuz kalmak olabilir aşkın öbür adı
çaresine gelince işte apaçık
biraz yavaşlayıp soluklanmaktır

bir de arayıştır en güzel anların içinde
hiç yaşanmamış olanı
tehlike de buradadır zaten
en güzellerin içinde bile bulamamak ihtimali vardır
lakin korkunun ecele faydası yoktur
o kendi yolunu bulacaktır
belki sönümlenerek güvenli bir dinginlikte
belki yeniden harlayarak birikmiş serinliklerde
ilki kendisi olmayana dönüşüm demektir
ikincisi kendini aşma anlamına gelecektir
bununla birlikte eklenmelidir boyun eğdirdiği
ilkinde kötümserliğin ikincisinde iyimserliğin
nesnelliğine bütün bu çözümlemenin

benzemezliktir oysa aşkın öbür adı
beş benzemezi diyelim pokercinin
beşi de birbirine benzemiyorsa yanyana getirildiğinde
tamamdır uygundur yakışır o ada
hangisi daha çok yakışır diye sorana
tek bir yanıt verilmelidir
yarışma yasaktır burada

OLASILIKLAR

hiçbir iş yapmadan seni beklemeyi özlüyorum
ne kadar da kalendersin diyebilirsin
aslında çok daha fazlasıdır özlediğim
seni beklemekten kurtulmak örneğin
her ne kadar birtakım abukluklar yazmış olsam da
seni özlemenin eziyeti güzelliği falan filan diyerek
ezilip dururken nelerin altında bir zamanlar
aslanan bu soru olmalıdır
niye sen oradasın ben buradayım
orası ile burası beş on kilometreyi geçmezmiş
neyi değiştirir

burada dizimin dibinde olabilmen bir seçenektir
irademiz içindedir
bakarız bu kartal yuvasından aşağılara
yazar çizer öpüşür koklaşırız
çıkartır sokaklara bizim çocuklarla
neyse üstümüze düşen geri durmayız
biraz da sıkartır kemerleri
olur biter

bundan ibaret de değil seçeneklerimiz
kalkar gideriz
beklemektedir bizim artık n kazanmış denizlerimiz
balık bekliyor ya o hain kedilerimiz
bende romatizma peydah olur belki
sen daha da gzelleşirsın
ama bekleyenlerimiz olacaktır
yz kilometre de olsa az değildir
nasıl yetişir geliriz

senin dağlarına vurduk diyelim
hani granit mranit diyordu o tombik kız
hangi çağda oluşmuştur diye meraklı sorularıyla bunaltırken beni
devrimci kalbimi sıkıştıran mnzevinin odasında
oralarda olabiliriz eski takıntılara aldırmadan
sen olacaksın görünürde takılan
benim sahtekr aldırmazlığımsa asıl kahrolandır
senin nerelerde kalmış sarılmalarını hiç unutamadan

kulak verelim o halde
otur oturduğun yerde diyenlere
hem artık zamanı gelmemiş midir şunu demenin
sen ne yapardın a şaşkın adem
düşlerine bile girmiş değilken
böyle erken bir yeryüzü cenneti
şimdi durmaz yakınır cibelik şairin

zamanı gelmiştir ve söylenmektedir
yaşamaya bak
adam ol da yaşa
herkes seni gözlemektedir
talih kapındadır kardeşim
sen ona inanmasan da

BEŞ VAKİT

hiçbir şeye değişmem seni seviyorum demeyi
bir sabah uykudan uyanmışken
bir öğleüstü caresiz dinlerken
komşu müezzinin kulak tırmalayan sesini
çay mı içiyordur kim bilir kimlerle şimdi
bir ikindi vakti
bir akşama doğru telefonun tellerinde
teller çağdıysa bile
yeni teknolojinin bilmemnelerinde
bir gece vakti sen uyurken
tespihböceği gibi büzülmüş kanepenin üstünde
kim önleyebilir söylememi
bitimsiz ve dupduru
seni seviyorumu
ne yapsan açamadığın gözlerine doğru

o akşam anlatmıştın
kendi ölümünden hemen iki üç akşam önce
birden ölüverdiğini küçücük kızının
ve kimsenin açıklayamadığını
bizim burada ankara'da
konuk olmuşken dostlarına

seninki de biraz öyle oldu galiba

bir sözü vardır bizim halkımızın
uzatır ömrünü ölülerinin
dağıtarak geride bıraktıklarına
her ölüm eksik bırakır çünkü bir ömrü
senin için ne yapabilirim ki
tam güzelim bir komünist daha tanıdım demeye kalmadan
çekip gitmişken şimdi
ne diyebilirim dostum
senin de sevdiğin halkımın dileğini tekrarlamaktan başka
göçmüş kızından ve senden kalan ömrü paylaşıyorum işte
yaşayan kızınla yoldaş karına

milyon kişi içinden bulurum ben sevdiğimi
milyonu da sevdiklerim olsa bile

milyonlarca çocuk diyelim
ne kadar zordur bilirim büyüüp adam olmaları
ben öyle olmadım mı
benim çocuklarım öyle olmadılar mı
olabildiysek elbet her neyse adam olmak denilen
hiçbirini ayırt etmem birbirinden
ve bulurum içlerinden benimkileri
benden doğdukları için değil
o da vardır belki de
yazmıştır brecht üstadımız
en çok benim emek verdiklerim oldukları için

milyonlarca kadın diyelim
beyazı sarısı karası
yakından uzaktan yanibaşımızdan olanı
hepsi de güzeller güzeli
hepsini severim aşklarında bağlanmalarında aldanmalarında
doğadan ve atalarımın öğrenmişimdir
bulur kenara ayırırım ancak
içimi başka türlü titreteni
emek vermişimdir bir
bana emek vermiştir iki
içimi dağlasa da güzellikleri görebilmem için
yerle bir etsem de kötülükleri anlayabilsin diye

yanıldığım hiç görülmemiştir
ben öznesi yanıltıcı olabilse de

çoğalacağız yoldaşlar hiç yolu yok
karıncalar kadar olacağız sözgelimi
delirmiş gibi zıplarsın üstlerinde de hani
üstünü başını her yanı sardıklarında
ezersin süpürürsün kökünü kurutamazsın
öyle işte o kadar çok
ayrıca biz karınca kararınca da değiliz
ne yapsalar ezilmeyiz
toprak anayı kaplar geçeriz
ne ummanda bir damla ne kuru kalabalık
her birimiz koskoca bir ülkeyiz

gökleri dolduracağız sonra
nereye uçtuklarını bilen kuşlarmışız da
düşmüşüz sanki sonsuz bir şenliğin ardına
gün ortasında kara geceyi görsünler bakalım
bizim üstümüzde olacak aydınlık
onların payına düşense altımızdaki karanlık
kimseyi eli boş bırakmayız
eşitlikçiyiz ya

çaresiz dönecektir yeryüzü bir gelincik tarlasına
boyanarak bir bükülmez kızıla
bir de sıcacık yumuşacık sarıya

ÖLMÜŞ BİR SANTRFORUN AKŞAMI

kim gelir kim gider
benim bağırimi kim deler
çökmüşken üstüme yalnız akşamlarım
budur şimdilik yazacağım

ama elbet gün gelir koşarım
durdurabilirler mi beni şaşarım
dosdoğru ezeli rakibimizin zavallı kalesine
aldırmam üstelik kalbimin teklemesine

bilirim çünkü onbinler beni beklemektedir
kana bulanmış tribünlerde özlemektedir
en güzel en görülmemiş golümü
çiçeklerle süslemişken gülen yüzümü

gülerim gülmem mi şanındandır diye
aval aval bakıp geçene
umarsız görünen her gün dönümü
delikanlı adam ağlayarak ölür mü

alsın kimin olacaksa olsun
bulanık havaları tükenmeyen kışların
yere abanmış bulutları da
bir işaretle başlatılan saldırılarıyla
utanmadan hatırlanmayacak konuşmaları da
neler neler beklenmiş sonsuz toplantıların
sahtelikle sakatlanmış incelikleri falan
sonra yakışksız küfürleri yorgunluk sofralarının
elbet uykusuz geceleri bütün bunların
kimin olacaksa buyursun alsın
bana değişilmez bir inanç kalsın
o günleri getirmenin elimizde olduğuna
bir de dağılayan bir inançsızlık
elimizin gücüne

bir de uzaklarda bekleyen
aldırmadan hiçbirine
dudaklarını bastıracaktır kanayan göğsüme
o kalsın
ben giderim hele yarın olsun
gider anlatırım
neden kanadığımı

HOŞBEŞ

unutma sen işçisin kardeşim
bu oteller moteller sen kalasın diye değildir
kendi içinizden çıkardıklarınız öyle deseler de
getirir üç beş gün yatırırılar seni
buralar bizim sanırsın
benim sanasın ister onlar
ne senindir ne de sizin
el kadar çocuğun kanmaz
sen nasıl inanırsın

inanırsan böyle sürünürsün kardeşim
kimseye kızma hakkın da olmaz ayrıca
kızsın bile küfredersin olsa olsa
aklın başına gelir gibi olursa
bir de atabilirsın iki tek
çalabilirsin de tokadı belki gariban karına
o da oturursa ancak
kendi anası kadar ıssız
senin anan kadar umarsızca

sizin geminiz ayrıdır kardeşim
bu gemide hepiniz birer sığıntısınız
kürek mahkumu diyelim istersen
hatırlarsın bir zaman gördüğün filmlerden
her fırtınada dökerler denize
ne olduk diyemeden üçünüzü beşinizi
bu söylediğimiz sözün gelişi
üç beş yüzünüzü üç beş yüzbininizi demeliydik
gemileri yüzer gider sonunda
siz kalırsınız boğulduğunuzla

boşuna ağlaşma kardeşim
belki ben kurtulurum diyebilirsin
ne bileyim bir piyango vurabilir
açarım bir dükkan
okuturum çocukları
cukkalarlar paraları
olabilir olmaz değil de
öteki okumuşlara bir bak
ne haldeler çoğu nasıl sürünürler
sonra dükkan açanları geçir gözünün önünden
bir de düşün güzelce
kaç arkadaşın var çevrende
öyle sıyırtıvermiş kendince

kimse sıyrılamaz kendi başına kardeşim
bu pislikten rezillikten
gelip geçmişiyse sürünmekten
gerçi kazandığın bir özgürlük vardır
ya atarsın zararını oynarsın kumarını
ya da toplarsın başına aklını
gider bulursun yoldaşını
birinde gelir zarar yırtarsın
ana avrat sövdüklerinin arasına katılırsın
öbürü biraz zahmetlidir
ama hem onurlu hem de kesindir
yırtar geçersin karanlığı

seçim senindir kardeşim
ister bakarsın onlara
koyarak kendini ciğer düşleyen sokak kedisinin yerine
ister itersin elinin tersiyle
murdar edilmiş nimetlerini bu alemin
kalkarak ayağa seninkilerle

buyur ver kararını

TEMİZLİK

yaşadık işte n'olucaksa onca yıldır
üst üste eklendiğinde epey bir kalabalık eder
karmakarışık kalabalıktan korktum oldum olası
haksızlıktır kardeşim
hiç de öyle ne idüğü belirsiz değildi kalabalığın
aldırma lakin
yaptığın ilk haksızlık sayılmaz

daha ne kadar yaşayacağımız da belli değildir ayrıca
zimmetli bir kurşunla mı gideriz
bu uzak bir olasılıktır şimdilik
bir mahpus damında kalbimizin sıkıştırmasıyla mı
insancıkları telef eden bir yolculukta da olabilir
asıl önemlisi bunları düşünmekte oluşumuzdur
yaşımız da gelmemiştir daha oralara
halkımız öyle der haberi olursa
vah vah ne kadar da gençmiş

genciz bundan kuşkumuz yok hamdolsun
tanrımıza değil ancak kendimize
şükürler olsun ki genciz diyebiliyoruz
gencolmak çünkü daha ne çok yaşamaktır
sevdiğimizizin incecik elinden tutup gitmektir
kendi elimiz daha ince olsa bile
erkeklik öldü mü

ölmemiştir delikanlı
siz hukuk mukuk okuyacaksınız
ben sizi arayacağım yüzlerce kilometre uzaktan
ankara'dan istanbul'a yahut van'a
aferin evlat iyi gidiyorsun diye
ihtiyacımız var size
sokakları en iyi süpürene
o pislik adamlara en iyi haddini bildirene
köprüleri en sağlam dikene
yırılmış yürekleri en güzel güldürene
hepinize ihtiyacımız olacaktır
şu boktan dünyayı zaptettiğimizde

o kadar kirliyse niye göz dikiyorsunuz diyen olursa
burnumuzun direği kırılmıştır
önce zaptedeceğiz ki
yeniden kurabilelim tertemiz
günde kaç öğün yıkadığımı bilenler bilir ellerimi
insaf olsun sabun tekellerine mi bırakacağız
görmüş geçirmiş emeğimizi

GÜNEŞİ BÖLÜŞMEYE

evinde oturmuş her günkü işine hazırlanıyorsan
ücre bir kıyısında kentin
oturacak bir evin ve yapılacak işin varsa
demem olmaya da bilir
emeğinin gücüyle olmuştur da
şansın da yaver gitmiş demek besbelli
ilki olduğu halde ikincisi olmayanlar çoğunluktadır çünkü
tam öyle bir zamanda
yağma yok sosyalizm var diye çığırarak geçenlere sokakta
pencerelere fırlayıp elini sallıyorsan
ne mutlu sana kardeşim
ölmeyenler hep vardır ama
sen de ölmemişsin demektir

ancak yetmez bu kadarı
gidip onlara katılmalısın
sosyalizm mosyalizm dedikleri için değil
sözler hep vardı
şimdi her zamankinden çok
yalanı doğrusu sahtesi gerçeği
dünyanın bütün çöpçüleri bir araya gelseler süpüremezler
o dedikleri var ya
o türkü yapıp söyledikleri sadece
seni kurtaracağı için

kurtarmak da pek hamasi oldu şimdi
bu güzelim öğle güneşi parlıyorken
güneşin demek istiyorum
sabah öğle ve akşam ve dört mevsim
nimetiyle külfetiyle
herkese kardeşçe bölüştürülmesi için

seni sevdim seveli başım dertten kurtulmadı
kurtulmadı ey kız
saçlarım mı ağarmadı erkenden
kalbim mi teklememi
canım bebelerin küslüğünü mü görmedim
bin bir türlü lafım mı edilmedi
 ciğeri beş para etmezinden
 adam sayılacaklara kadar
 kim bilir kimlerin ağzında

seni sevdim seveli başım bulutlardan inmedi
inmedi ey kız
yağmurlar mı yağdırmadım
yüzlerce yıl kadar sürmüş kuraklığın üstüne
sarhoşluk mu kaldı yaşamadığımı
en çılgınından en efendicesine
sevinçlere mi boğulmadım
koyu gecelerden geçenleri incitmekten ürkererek
serin sulara mı dalmadım
kara sarı sıcakların orta yerinde
sonu gelmez uçuşlara mı çıkmadım
aldırmadan çaresiz beynime çakılmış eski çivilere

seni sevdim seveli başım eğilmedi
eğilmedi ey kız
yürüdüm gittim her mihnetin üstüne
ağır aksak da olsa aştım geçtim işte
bundan sonrası nedir denirse
yorgun bir yüreğin çarpıntısı
göklere ağmış bir ferahlık
bir de hiç dinmeyecek sevdalı sızısı
çağlar durur bir kaynağın
göğsümde midir
apansız dikilmiş yaban kayaların dibinde mi
nerden bilirim

ben nerden bileyim kışkırtan ve acıtan masalları
nerden bileyim ey kız
sen demezsen bir günden bir güne
bastırarak bağrında sakladığın kahırları
açarak peçesini gün yüzü görmemişin her neyse
bir tek sabah da mı olmayacak
yahut buğulara sarınmış bir geceyarısı
çekip gitmeden önce

bunu kaçınıcı yazışımdır
kaçınıcıdır ey kız
kaçınıcı onmaz isteyişim
bütün yaralarımı kanırtacağını bile bile

biri çıkıp isteme demelidir öyleyse
desene ey kız
geçmişte değildir hiçbir ağrının durdurucusu
tersine ağırlıklarından kurtulursun
eski çivileri söküp atınca
hiç bilmediğin uzak renklere doğru
kötü mü işte uçmaya koyulursun
bu değil miydi söyleyip durduğun
hayatı anlatırken önüne gelene
desene

dünyanın gizini çözmüş adam
bahanesi yok öyle olman gerekir
niye çözemiyorsun bunu
yaşlandın demek eksilenler oldu
bak o adamın senin dostun arkadaşın
bir yıkıntı şimdi
saç ektirecek altmışbeşinde
otuzuna gelmemiş bizim hugo suat gibi
sataşır senin göçmüş yoldaşına
civan oğluna bile
nasıl böyle düşebilir bir insan
ah örgüt ah demek zorundasın
pek kaba görünse de
pek beylik mi demeli yoksa
varlığınla yokluğunla
sen nelere kadirsin

iki yol var önümde
biri kalabalıklara ulaşır
gülen ağlayan vurulan kırılan dikilip yürüyen insanlarımıza
öbürü hiç yaşanmamış bir yalnızlığa
alarak içine işlemiş bir titreyişi yanı başına

iki yol çıkardı önüme bu kahrolası dünya
biri gider coşturan bilinmezliklere varır
yıkarak güleç yüzlü gençlerin yükünü omuzlarına
öbürü umarsızca çekilişin sahte huzuruna
duyuracaktır mutlaka dayanılmaz acısını her türlü ıssızlıkta

vahşi bir sapaktır bu
kimsenin önüne çıkmasın bir daha
birine gidersen neye yaramış olacak
yaşadığın onca yıl
biriktirdiğin ne varsa boşa çıkacak
öbürüne yönelsen nasıl gider ayakların
kalmışken öte yanda dokunulmasına kıyamadıkların

kime yakarmalı şimdi ey güzelim çocuklar
bulabilmek için doğrusunu
gelivermiş oysa yine bir sonbahar
sunuyor yıkımları geride bırakmanın hüznü dolu umudunu

buyur bakalım burdan yak
böyle derdi bizim oğlan
bizim oğlan dediğim
bir zamanlar yediğim içtiğim ayrı gitmez kardeşim
buyur bakalım ne yapacaksın
pek haklı bir yığın talimat yağıyorken durmadan
bun gelmiş unuttuğun odalardan
göçtün gidiyorsun ondan mıdır bu çaresizliğin
bu akıl sır ermez boğulmalar
bu gündüz gözüyle kapanmalar
sinsi bir soğuk moğuk da olsa
pırıl pırıl bir gün ışıyorken dışarlarda
üstelik böyle abuk soruları hiç sormamış çocuklar
karıncalarla yarışırken ortalarda

iki yolun var
ya gün gelir onlar da sorarlar diyeceksin
miskin bilgiçliğinde kimsesizliğinin
ya da kalkıp gideceksin
hatta gücünün yetmediği kadar

seçim senin

BİR DERS

biz bunları aşar geçeriz kardeşim
çok sürmez varırız coşkulu eğlencelere
kimsenin boşa gitmiş demeyeceği
emek günlerinin ertesinde
hemen ortalığı toplayıp işe koyulmak üzere

ancak bir ukde kalacaktır mutlak içimizde
şu anasını sattığımın dünyasında
bir beleşimiz de mi olmayacak
karşı tarafın bekine çarpıp gol olmuş bir top örneğin
yahut piyangodan çıkmış bir hamam parası
ya da adı unutulmuş bir ihtiyar amcanın mirası

anlaşıldı olmayacak
her ürün tırnakla sökülüp kazınarak alınacak

bir telefonun kırk yıl hatırı vardır
hele kırk yıl önceden gelivermişse
hele kırk parçaya bölünmüş bir yüreği açivermişse
hele bir de telgraf tellerinin yerini almışsa
yoksul kuşların ayakları titremesin diye
kara kışın orta yerinde
eh kimde can kalır artık
buyrun bakalım soframıza
tanrı vermedi biz kazandık
hep birlikte söyleşip bölüşmeye

biz bu işi beceremedik
sevmeyi diyorum hocam
bu paspas edilmiş sözcüğün anlattığını
aylara yıllara sığdırılamaz çünkü
bildik zaman birimleriyle sınırlanamaz
bencil tanımlara da gelmez
gözlerinle baktığında iki kişiliktir
gönül gözüyle bakarsan tek kişilik
kimsenin göremediğini gördüğünde milyonlarca kişilik

kimseye anlatamadın oğlum
otur yerine notun sıfırdır
istersen sınıfı terk edebilirsin
üzülmeyesin diye verilmiş hakkındır
zaten senden başka kimse de kalmamıştır
ne kadar inatçı bir öğrencisin
ve ne kadar çaresizsin
sana değil arkandan gelenlere yazıktır

herkesten ayırıp sevdiğine bile
upuzun ömrünü vererek büyüttüğüne bile
hiçbirine anlatamadın oğlum
bir şeyler var fekat ifade yok
derdi ya o bunamış öğretmenin
otur bakalım yerine
sıfır
istersen çıkıp gidebilirsin
ya da atabilirsin kendini on birinci kattan
aşağıdaki yumuşacık toprağın üstüne
birkaç kemiğini sağlam bırakır belki
toprak anadır belli olmaz
alır götürür seni
yolunu hiç bulamadığın ülkene

bütün arayıp da bulamamışlar niyetine

ŞİMDİLİK

dünyalarımızı nasıl yıkacağımızı ben bilmiyorum
yeniden kurmak üzeredir elbette bunun anlamı
bilenlere saygım sonsuzdur ancak
varlıklarına kuşku kadar
ikide bir sıkılıp durmalarım ondandır
sizi tarifsiz üzüntülere sokarak
bunluk içine düşmelerim diyelim
oradan gelmektedir

tuhaftır nasıl kuracağımızı bildiğim söylenebilir
tam da tersi yazılmıştır oysa
hep yazılanları söyleyecek değiliz ya
ne güzel asıl zor olanı çözmüşsün diyebilirsiniz
yoksa kimsenin çözemeyeceğini mi

gerçi bir düzeltme yapmalıyım şimdi
bilmediğim terki diyar etmeden önceye ilişkindir
bir gün gelip yıkılmayacağını kim düşünebilir

onca yaş yaşadktan sonra
buncacık bencillik hoşgörölmalıdır

diyeceğim durmuyor bu bendeki sevmek

GÜZEL KAR ALÇAK KAR

bakmayın sevmişimdir aslında bu beyazlığı
kısarken gözlerimi yukarılarda
yahut yürürken üstünde kart kurt
bizim kürtlerin doğuşunu hatırlayarak
ya da seyrederken dökülüştünü
keyifli ve aman vermez bir emekle
yeryüzündeki bütün kirlerin üstüne

lakin unutmak ne mümkün
çocuğu olmaktan kurtulamadığımız halkımızın
bilgeliğini mi demeli miskinliğini mi
yakarışını mı yoksa
hani demiştir ya
zenginin damına yağarmış
fakirin burada yazamadığım bir yerine
yazamayışım şundandır
her şairin bir sansürcüsü vardır
benimkiyse pek gaddardır
hiç bağışlamaz
ipek makasının bir kesişiyle
atıverir bulduğu ilk çöplüğün içine

buradan iki sonuç çıkar
demek kendisi iflah olmaz bir çevrecidir
bir de ne olursa olsun atılmak atılmaktır
ister uygar bir çöplüğe
ister sokağın ortasına

sokağı tercih ederim ayrıca
çok daha elverişlidir hayallere
kimbilir kimler bulur okur
çöplükteyse olasılık bellidir
gidecektir dosdoğru hamur teknesine

yazamıyorum işte ne denir yazamıyorum
çok mu oldu haksızlıktır o kadar sayılmaz
alt tarafı birkaç ay
hayat hükmünü icra ediyor diyen olursa
o kadar uzun boylu değil
bizim o hükümde bir dahlimiz yoktur
ayrıca nasıl direndiğimiz de ortadadır
ortada olmasa bile bilenler bilir
bir ben bir de yukardaki
siz bilmiyorsanız ne denebilir

yoksa içimizi titretmekte olduğunuz
her türlü şüpheden azadedir

PAYLAŞMA

ah benim tespihböceğim can yoldaşım
istemem o tonu sesinde
istenmez demek istiyorum
kim olsa istemez
o kadar da bireyci değilim

bilmediğimden değil
diri tutmuştur seni bunca zamandır
ezip geçenlerin karşısında
ya da içinde bir sızı olarak sakladıklarının anılarında
yahut onsuz olamayacaklarının yanında
ama ben onlardan farklı olmalıyım
hepsinden izler taşısam da

değilsem kabahatin büyüğü bendedir
kalanını sana yükleyemem
kıyamam
herhalde akıl sır ermez bir nesnelliktedir

GÜNEŞİN ALTINDA KUŞLAR VE BALIKLAR

elimle tutabilirim şurdan geçip giden kuşları
uçuşup dururlarken anlaşılmaz bir hamaratlıkla
hadi buyrun dışarıya çağrısına aldırmadığım güneşin altında

nereden gelip nereye gidersiniz demek için
kim görmüş yoksa benim bir kuşu kestiğimi
ya balıklar
derya içre olup deryayı bilmeyenler
onlar ayrı
onları alır koyarım sofralara
vazgeçilmez bir beyazlığın yanına
alır dediysem satın alırım
şimdilik
kentsoyluların kentlerinde yaşadığım için
alıp satmayı da kentsoylu falan filan diyerek alıp satanları da
hiç böyle güzelleştirmeden
adlı adınca söyleyip müzelere kaldırıncaya kadar

neden diye sorulur elbet
bu soru olmasa hayat olur muydu
nedeni pek kişiseldir ve şudur
hep derim ya ahir ömrümde takılıp gittiğim
çırpınıp kalsa da bir avuç suyun içinde
pek mahirdir kanatlanıp gelmekte kollarıma

açtım kapısını o çocuğun
geçip gitsin güzel günlerine
kırk yıl önceki deniz kıyılarının
peki bendeki bu ölgünlük nerden çıkıyor
tutsam ya minicik elinden onun
dolansam esintili tepelerinde
mezarında briç oynamayı özleyip yatan babasının
meraklı ergenliğinin aşklarıyla hasret giderse
uçararak imrendiren bisikletinin üstünde
 heyhat hiç ihmal etmezdim bakımını
 şimdi öyle mi
 mahkûm olmuşum bir külüstürün çaresizliğine

yok işte olmuyor yapamıyorum
aklım fikrim nerelerde bilmiyorum
hele böyle bulanmışken gökyüzü
dökerek pamuktan gözyaşlarını üstümüze

gidiyorum evlat kimse kusura kalmasın
ben miyim cümle âlemin dert babası
 desem de kulağasma
 bitirebilmek içindir bu defalık yazılacakları
 yoksa nasıl böyle konuşulabilir
 bellemişken en saygın meslek olarak
 her kimse cümle âlemin dert babalığını

gönül koyuyor olabilirsin
bilirim belli etmezsin
birkaç parça kopsa da içinden
yazmadım ne zamandır
söylememiş de olabilirim
nasıl durmaktadır bu bendeki sevmek
durmakta mı öylece yoksa büyümekte mi
büyüme ile kalkınma farklıdır diyenlere kızardık
mesleki bir kaygı belki de
hâlâ kızıyor muyuz
bilmem

durursan düşersin derdik eskiden
bisiklete binmek gibidir azizim bu işler
hangi işler
işmiş derken yakarı kaptırmayasın
yok kaptırmam
o kadar uzun boylu değil
sözün gelişi pek severim şu mami'nin türkülerini
bizim ketenc'i diyorum
herkese anlattığım maceramız da var üstelik
ama akordeonu sevmemiştir oldum olası
yazım kılavuzuna bakmadan yazamam bile

diyeceğim durmuyor bu bendeki sevmek
sadede gelirsek
bir gün cin ifrit oluyor abuk sabuk duyarlılıklara
ertesi gün hak veriyor
boş vermek olur mu
bize yabancı değildir demişken ustamız
bir gece vakti örtüyor üstünü
kalınca bir seccadesiyle akıl ermez kadınların
sabahın birinde gideriyor telaşını
dürüstlüğüyle gına getirmiş bir emekçinin
her allahın günü de içi titriyor ayrıca
ipek tenlere kışkırtan sokuluşlara
bir de bitip tükenmez bir dertlenme
ne yapar bu kız ben gidince
ne yer ne içer
kimlerle ne eder
yazmışızdır öyle ya
bir gün gelir ben bu dünyadan giderim

eh işte bir sevmek ki
olursa o kadar olsun

ey şu yeryüzünün hiç bilemediğim dansları
kıvrılabileyim isterdim
incecik belini kavrayarak küçük kadınının
yeri gelmiş olmasa da hatta
deliye her gün bayram
öyle der ne yazık ezilip oturtulmuş halkımız
oysa içi kıpır kıpırdır
tıpkı benim gibi
dinliyorken danslarını şimdi
kim bilir ne kadar uzaktaki halkların

ey hiç yaşanmamış gibi duran günleri çocukluğumun
unutulmuş sahne arkaları
ip cambazlığı yaptığım sofitalar
kim alıkoyabilir sınıfın en çalışkanını
gece gündüz bir sözsüz oyunu düşünmekten
sopasını sallıyor olsa bile hocaların en sıfırcısı

ey mendillerini gözüme sokan kürt bebeleri
çirkin sanatlar koruyucusu kâğıttan kaplanların
yığıp ortaya o sattıklarınızı
kocaman bir ateş yakalım isterdim
karşısında oturup anlatayım size
en doyulmaz masalını
tatvan'da şark hizmetini tamamlamış müteveffa babamın

ey benim uzaklarda kalmış bilgin kızım
ne zaman bulacaksın doyuracak besini
üzüm çöplerini sıyıran dilsiz ihtiyarlarla
gözlerine bakamadığım yerden bitme yumurcakları
bir de bendeki amansız hasreti
kasıp kavurur sen gittin gideli

ey kanımı kurutan duvarları
işyerlerinin işkenceyerlerinin ölümyerlerinin
içlerinden geçip gitmemiz yakındır
ardımızdan toza dönüp karışsınlar diye
kötülükleri örtüp tüketen anaç toprağa

ey gözkapaklarıma oturmuş haylaz uyku
anlatmak istediğim buydu
gel de al şimdi tutsağını
nasılsa dikilecektir gücünü topladığında
kalmaz denilmiştir çünkü dünya
aymazlığın doymazlığın bir de zorbalığın
çürüyüp kokmuş saltanatına

hayatı yakalama uğraşımdayım canım
kayıp gitmiş midir ki elimizden
hayır ne mümkün
tutmuşuzdur elbet ne çok zamandır
parmaklarımızın ucuyla kimileyin
en ilkel dürtüsüyle yaşıyor olmanın
gün olmuş yangınlarına vermişizdir
uslanmaz sesiyle her yanımızı yakıp tutuşturanın

şimdi başındayım ancak
ömrümün son coşkun koşusunun
bu kez hepsinden hızlı olacaktır
hepsinden gözü kara
hepsinden temkinli
hepsinden de yaşanası

biliyorum çünkü bu kez
süremiz kısadır göz kamaştıran gün batımları kadar
anlatılmaz sevişmelerimiz kadar doyumsuz ve upuzun
her anı değerlidir o yüzden
ince işçiliğini gerektirir hiç bitirilememiş şiirlerin
sunulmasını beklemektedir oysa
aşkın ekmeğin özgürlüğün hasretini çekenler

elimi çabuk tutmalıyım
teklemeye başlamadan gümbür gümbür yüreğim
elimi çabuk tutmalıyım
sonsuzluğun çağrısı sağır etmeden beynimi
elimi çabuk tutmalıyım
sararıp solmadan en son çocuk gülüşü
elimi çabuk tutmalıyım
sönmeden hesapsız sevdaların ateşi
kararmadan can veren ezgileri sesinin
bir de şu ısıltısı gözlerimin
ilk yakalayan sen olmuştun
sonra da kendisinininkiyle kesiştiğinden olacak
şaşırp kaynağını soran genç bir yoldaş

doğrudur ışıklıdır gözlerimiz
kapanmamıştır hiçbir boğan karanlıkta
kaynağıysa bellidir
yerle bir olmuş görünürken bile
hiç yenilmemiş olmaktan gelir

elimizi çabuk tutmalıyız sevgilim
geçip giden en minik zamana yazıktır
dünyanın yolu bizi beklemektedir
kimse demeyecekse ben derim
hoş gelmişiz ve uğurlar ola

KİM ANLAR

kaldır başını karşıdaki dünyaya bak
bırak içindekileri bir kıyıya
özleyip durduğun deryalarla buluşmaya
nasıl parlıyor şimdi karlı dağların üstünde
bunalmış gökleri parçalayıp ışıldarken

demek hiç bitmez bu işler
öfkelenmek üzülmek sevinmek ellerini kaldırmak yukarılara
her ne niyetine olursa olsun
ister isyan ister dua
ikisini birleştirebilirsin üstelik inancın varsa
ne bileyim işte
durmak öyle sessizce
bağırıp çağırmak
ya da uyumak uyanmak oturup kalkmak acıkmak doymak
doymayı aramak
okuyup yazmaya sevmeye sevişmeye falan filan
biter mi hiç bitmez

n'oluyor peki bu biteyazmaklar
yok şuram buram ağrıyor'lar
yok insancıkların hali harap'lar
yok bizimki daha da beter'ler
beceremedik topunun çarkına okumayı
ne kadar kaldı oysa yaşanacak'lar
nedir bunların anlamı

anlatabildiğimde tamamdır
zamanı gelmiş demektir kalkıp gitmenin
artık bizden sonrakiler uğraşmalıdır

gitmek dediysem pek de uzağa sayılmaz
o deryaların kıyısına
alıp onsuz olmazımı yanıma
gelirse elbet
zorba değiliz ya
boşuna beklesin ol haramiler
bulunur elbet bir yapılacak oralarda da
kabadayılığı elden bırakmayız
bıkıp usanmak yazmaz bizim kitabımızda

yok öyle
küsmek kararmak bunalmak falan yok
oturakaldığın bir küçük masanın başında
niye çabalıyor sanırsın
şu parıldayıp duran pencerenin öte yanında
çık bakalım dışarılara
dağlara vuramasan da
hiç değilse sokaklara
gözlerini dörtten bile fazla açarak
ne çok hayat göreceksin oralarda

seninki de onlardan biri işte
biraz verilmiş sana
biraz sen yapmışsın kendine
en dertsiz çocuğun bayram yerine benzemez
her günkü bayram yerine
böyle dediğimize göre
vardır demiş oluyoruz
çocukların da dert küpü olanı
hem de nasıl
hem de ne kadar çok
kim bilmez bunu

yine de bizim elimizdedir çok şükür mü demeli
döndürmek hayatımızı
en mutlu çocuğun bayram gününe
reçete yazmak gibi olmasın ama
adımdan da iyi biliyorum şu kadarını
unutamadan geçip gidiyorlarsa onlar
acından ölmeyi soğuktan donmayı
tadına varamadan büyüyorlarsa
fol yok yumurta yok gülmekten kırılmanın
kararmakta haklı olabilirsin
ne yapsan kâr etmez

lakin bu ders fazla uzamıştır
üstelik gün ortasında
üstelik şu parıltının altında
üstelik ben çaresini bulamamışken hâlâ
nerden çıktı bilinmez bu kahrolası kırılmanın

SEVİMSİZ BİR MEKTUP

yaz bakalım oğlum
binlerce kilometre uzaklardaki o çocuğa
yazıktır bırakılmıştır en vahşi cangıla
kim bilir kimlerdir bırakanlar
kimse bilmese de sen bilirsin
önce sen bıraktın çünkü
ilim bilim insanlık minsanlık uğruna
oysa hâlâ omzunda taşıdığın günlerdir onu
zavallı belleğinin kıskançlıkla koruduğu

yaz bakalım soyunun çizdiği kara kaderi
kendi gibi kocaman kara gözlü arap kızlarına
ölü köpek gözlü mü diyorlar nedir
o insan soyunun müsveddesi yaratığın ağzıyla

yaz ki unutmasın nereden gelip nereye gittiğini
nereden geldiğini unutmaz da
nereye gittiğini bilmeyebilir
kim biliyor ki
demem ne kadarımız biliyoruz

yazıp dururken öyle pat diye kesme ama
çoğu kez yaptığın gibi sıkıştığında
yaşadıkların bir işe yaramalıdır
niye yaşadın ulan bunca zamandır
sıkıya geldiğinde kaçacak olduktan sonra

BİR GÖRÜNTÜNÜN AÇIKLANMASI

Amasra'nın üzüntüsüne katılmak için

olacak şey midir içim cız etti
şu bizim seddin üstünde yürürken gördüğümde
türkân sultan'la o herifi

açıklamam gerekiyor en başta
sultandır ne de olsa
öyle yakıştırıldığından değil
uzakta kalmış delikanlılığımızın dolaplarında asılıydı
el değmemiş pavyon şarkıcısı kostümlü boy fotoğrafı
sonra da edebiyle götürmüştür açıkçası
bizim buralardan bakınca araya gitmiş bir hayatı
üstadın bile takdirine mazhar olmuştur vaktiyle
sultan dediğin de nedir ki bundan başka

öbürüne gelince
tam da bir herifinaşeriftir
bu dediğimizin nedenini bilenler bilir
rahmetlinin deyişiyle izahtan varestedir
lakin ne çare
böyleleriyle görünmek sultanımızın kaderidir
üstelik eklemekten de olmaz
görünmek gönlümüzün istediği söyleyiştir

sonuncusu da takılacaktır akıllara
nereden bizim oluyor
o canım seddülbahir
bizim olması şundandır
her ne kadar mesleki bir kayırma denilebilirse de
güzelim dizeler yazmışızdır
oralarda yürünmüş günlerde
özlediğimizi kim yadsıyabilir ayrıca
tamamlamayı ahir ömrümüzü
yazarak çizerek yarenlik ederek
bütün açlara balık yedirmeye uğraşanlarla
ve yanımızda çırpınıp duran bir yürekle
çöllerde kana boğulan çocukların acılarına

bişey çıkmaz bundan
yoktur demek istiyorum bir zararı
ne bebeler kuyruklara girer analarının kucaklarında
gözlerine saplanmış çelik parçalarını çıkarttırmak için
özgür dünyanın habercisi olarak saklamak üzere
ne hıçkırıklara boğulur onları seyrederken
günahlarına türbanlarını örtmüş varsıl kadınlar
ne de yerle yeksan olur
mekânı cennettir kuşkum yok zilanım'ın
bir namaz bile kılamadığı camileri

madem tanrı'dan açıldı ondan devam edelim
onun bahşettiği bir nimet değil midir
şu pıslu öğle vakti
doyum olmaz bir günah gibi tükettiğimiz
kulağımızın dibinde çınlarken sessizliğin sesleri
üstelik dayanmaktayız da ne büyük hüner
sinirlerimizin üstünde gezinirken
çok bilmiş çizmeleriyle
bu tüketimde sınır tanımamış eski bir egemenin sabık eşleri

buyurun kardeşim afiyet şeker olsun
lakin unutmayın sizi düşüneni
kaygılanmaktadır bırakır da giderse tez günde diye
soyunuzun bir türlü güzelleştiremediği hayatı
bir kez daha yakalama peşindedir

siz öyle değil misiniz azizim
niye şaşıyorsunuz
yakınmak ne söz şükretmelisiniz
kime kısmet olmuş bağlanmanın böylesi
salınıp dururken hiçlikle heplik arasında
utanmalısınız ayrıca
bağlanma falan diyerek
sevgi sözünü unuttuğunuza

kayda geçirdin mi oradaki yamaçları
beton yığınlarının arasında küçük bir isyandır
artık unuttuğum günlerden bilirim
aradığın çiçekleri bulamasan da
güneş tanrının parıltısını yakalamışsındır

soracak olursam ancak yadırgamamalısın
mayıs günlerinin bildik çiçeklerini de bulamamış olamazsın
bizim çocukların mezarlarına götürecektlerdir
ayın altısı geldiğinde birer ikişer toplayarak
mayısın biri geldi ayrıca
hani eski bir şehire gidip anlattım ya geçen gün
porsuk çayının bulanık sularının yanı başında
pes dedim buraya da asmışlar kıpkızıl işaretini
karartılmış umutların ayaklanışının

eh hadi bakalım amansız bulucusu
gizli saklı güzelliklerin
yazdırırız seni de bizim nâzım okullarına
işin ilmini öğrenmek gerek der halkımız
ona uymalıyız
pek beğenmesen bile yaptığını
her sanatın acemiliği vardır aldırma
çıkarpı eklediklerine bak sen
taşımaktan yorulmadığın yüreğinden

REÇETE

böyle yükseklerden bakarak şiir yazılmaz
ya nasıl olur
içlerine girilir oralardaki yeşilin börtü böceğin
bir curcunadır işte
kavga dövüş de denebilir
bir yolu bulunur bölüşülür
ondan sonra gelebilir
o da belki
kim verebilmiş yoksa güvencesini
sular seller gibi dökülmesinin
dilden dile dolaşacak dizelerin

kaptırıp giderek de olmaz
hayhuyuna oraların
bir serinlik de gerekir
biraz geri durmak biraz aldırmazlık
birazdan fazla hainliktir aslında bunun adı
ama böyledir
yoksa karıncalardan çıkardı
şairin en has olanı

bir de en kolayı
bulmaktır bir güzel yaratığı
iki koşulla birlikte lakin
birincisi şaire vurgunluktur
karşılıklılık zorunlu olmasa da pekiştiricidir
ikincisiyse beklenmesidir her allahın akşamı
çiziktirilivermiş üç beş satırın

kolayı da bu mu denebilir gerçi
o halde hiç kalkışılmamalıdır
zaten ortalık şuaradan geçilmemektedir
herhangi bir eksiklik hissi yaratılmayacaktır

bugüne bir demet gülle başlayacağım
sevindiğimi anlatacaktır eve döndüğüme
sevinci mi anlatır gül
bir de
devrimciye yakışır mı böyle sevinçler
artık bunlara da katlanılacaktır
hemen bastıran sorular olarak

öğleye doğru devirme ve kurma sorunları gündemdedir
bitip tükenmez görüşmelerden arta kalmıştır
ve hiçbir zaman çözülmeyecektir
olsun varsın
çözüp bitiren olmuş mu sorusuna gelince
boşunadır
güneşin azgınlığını yumuşatmaya çabalamak kadar

akşam olmadan ortalığı toparlamak gerekir
soru kalıntılarını süpürüp kaldırmak
çiçek yapraklarını temizlemek
dumanı kokuyu toplayıp yolcu etmek

pırıl pırıl bir incelik gelecektir
hazırlıksız yakalanmak yakışmaz

günbatımına hoş bir veda ile başlayacaktır gece
bıkkın emekçinin gözlerinde bir gülücük arayarak
lakin teslim etmemek olmaz
karnı tok sırtı pek
yine de mutlu bir emekçidir bu
ve kendisine sunulmuş harlayan bir yürek

BEKLERKEN

bir ses bir ses herhangi bir ses
bir yapraktan bir sudan bir kuştan
paha biçilmez olur kimileyin
zindanda denilse pek kolaydır
ya da daha soyut
bir ıssızlıkta
onu da kolay söylemesi
kulağımızda çınlayıp dururken üstelik
krallar için hazırlanmış sopranolar
bir ses geliverse
tellerinden ulaşır da şu telefon mudur nedir
yazık
teli de kalmadı artık

yeter kapat artık önündekileri
kitapları defterleri
ayrıca ekran mekran denilenleri
açıver canım nedir bu işkence
duymak için duymadan edemediğin sesi

ne haber güzelim
ne var ne yok ne yapıyorsun
özlüyor musun beni

n'olmuş üç beş saat geçmişse ayrılışının üstünden
şımarıklıksa eyvallah
hiç mi hakkımız yok
vardır
hak eder de öte bile geçer
ne zamanlar geçirmiştir
karanlık odaların umarsızlığında
yırtarak gelmiştir oraları
bitmeyecek doyumsuzlukların kucağına
bitmez çok şükür
şükür sevgili emeğimizedir

payımıza düşen günahlarını kabullendiğimiz
emek vermem diyen genç dostlarımıza inat

emek vermeden aşk mı olurmuş

sil temizle parlat yanında yörendekileri
tozlu mozlu kirli mirli kalmasın
parmağınla tükürüğünle neyle olursa olsun
kimseciklere yüklenmenin âlemi yok
içi dışı pırıl pırılının ne dahli olabilir
murdar eden temizleyecektir

arada bir fırt çekmeyi de ihmal etmemek gerekir
o sırada seslerin üstadını dinliyor olmaksızın
tanrının bir lütfudur
yakınıp durmasınlar diye bahşedilmiştir
bu günaha batmış kullarım

neden lütuf denilmiştir
çok açık ey kadirbilmezler
şu sesleri hiç duymadan doğmuş büyümüş göçmüş
bütün bir ömrü her ne kadarsa tamamlamış
ölümlü sayısı ile karşılaştırın bakalım
şöyle bir de olsa dinlemişleri
kulağının bir küçük kıvrımına hani
birkaç kez değivermişleri

ne insaf tanımaz haksızlık

biraz da bundandır işte
bir daha geri dönülmesin diye
altını üstüne getirmeye niyetlenmişken
ne bırakılır gidilir ne yapışılıp kalınır bu dünyanın
herkesi bekleyen acımasızlık

MAYISLAR BÖYLEDİR

bu yağmurlar daha ne kadar yağacak
ve ben ne kadar göreceğim bu dökülen suları
ne kadar duyacağım ferahlamış toprağın kokusunu
ne çok söylüyorum artık bunları
eski tüfekliği bile yakıştırdım kendime geçen gün
hınzırca güldürerek dört gözleriyle dinleyen çocukları

neyse ki bizim usanmaz kübalılar
habire çığırıp dururlar
kimseyi iplemeyen şarkılarını
kalk oyna vuruşabildiğin kadar
çıldırtarak her yanı kanlı inekçobanlarını

neyse ki o yorulup yorarak araştıran kadın
koyvermez incelikle yapıştığı yakamı
hayrettir biraz da hoyratlaşmaya başlayarak
yolu yok orada kaldı aklın
birazdan soracaksın
ne yaptın canım çok mu ıslandın

neyse ki şu anda mısralar düşüremesem de
daha kimler var
yakalamış bırakmazlar gidelim
şu çürümüş dünyanın çöplüğüne

KIRKINCI YILDÖNÜMÜ

hepsine eyvallah da şair baba
dayanamam yaptığına
şu ne zamandır can dostumun
seni gözümüzden düşürmek midir muradı
oysa ne mümkün

al işte kırk yıl geçmiş aradan
sen gideli çöküp merdivenin alt basamağına
bilmediklerimiz var hâlâ
okumadıklarımız senin yazdıklarından
senin için yazılanlardan
bir satırını olsun duymadıklarımız

yine de haberler gelir ta erzincan'dan
senin torunun olacıklardan
adını vermişler bilmem hangi belde bir odacığa
üçbeş de kitap koymuşlar
eh sen de fazlasını istemezdin zaten
bir çift köylü bir çınar bir de sen
öyle demiştin

HATIR İÇİN

bir yudumunun kırk yıllık hatırı vardır
fincan diye söylenegelmiştir
üçbeş tanesi doğal bir katsayı oluşturur
her biri kırk hatır yılıyla çarpılır
o kadar geriye götürür adamı
ya da ileriye
ama ille de oraların güzelliklerine
sözün kısası
her ne kadar sürüp gitse de tartışması
bu yudumların odakta yer aldığı açıktır

pek açık olmayansa şudur ki
kahve değildir anlatılmakta olan
halkımız bilgeliğinden öyle söylemiştir
biraz da yarım yamalak imanından
ilki ikincisinin ancak o kadarına izin verir

BAŞLAMAK ÜZERE

hadi artık bir ses ver
hiç uğrayasım gelmeyen yerlerden de olabilir
ne çok ömrü törpülemişimdir oysa
o küçüklü büyüklü odalarda
anlaşılmaz bir cezayı sanki çekip dururken

peki bu tekerrür ne oluyor diye sorulmalıdır
tarihi yeniden yazmayacak mıydık
niye siz de oturup durmaktasınız
aynı masaların başında
masallar mıydı yoksa
yüzlerce yıl olmuştur söyleyip durduğumuz
maval mıydı

değildir

neden noktalama işaretleri denilmiştir
en önemlisi nokta olduğundan
hadi koy artık noktayı
başlamak zamanı çoktan gelmiştir

olmasaydı ne var
bu kararıp ışımaları göğün
onunla birlikte kapanıp açılmaları içimizin

nedir peki içimizdeki
organ morgan dedikleri bilimin
nasıl artıp eksildiğini söyledik gençliğimizde
öfkeden sevgiye gidip geldikçe
ürettikleri enerjinin
bulur buluşturur söyledik
kanıtı olarak materyalizmin

hiç olmasaydı

serapa ısıltı olsaydı örneğin
seni sevmekte olduğumu her anladığımda gördüğüm
biraz tekdüze olurdu belki
sıkıntılı biktırıcı bir örnek
ölümün olmadığı bir dünyadaki gibi
bunu da konuşmuştuk bir gün
o anlamaya bakmadan sevdiğim yoldaşımla
çok yapay çok renkli parkında kadıköy'ün

konusulmadık ne kaldı

neresi kaldı gitmediğimiz
şu her gün lanet okuyup kopamadığımız dünyanın
istersen değiştiremediğimiz diyelim
gitmedik doğrudur daha nerelerine
ama bir başıma gitmeleri sevmem de
iki başımıza gittiğimiz her yeri sevmişimdir
kim yalan diyebilir

AÇIKLANSIN DİYEDİR

bakınız canımın içi demeyi bıraktığıma gönül koyan
nerden bilinir nerelerinde ne fırtınalar kopan
hanımefendi
şimdi de böyle dediğim için bozulmamalısınız

bunu kimler kimlere söylemiştir hiç düşündünüz mü
tıpkı sizin bana herkesi şaşırtan hitabınız gibi
ne çok kızardım oysaki
delikanlı bir devrimciyken
ne oluyormuş diye beyi efendisi

anlatacağım niye bıraktığımı
ama önce kimlerdir onlara bakalım

bir istanbul efendisidir sözün gelişi
hanımefendi der sevdiğine
ve elbet bey denilmektedir kendisine
yine sözün gelişi olsun
seyran edilmekteyken boğaziçinde
karşı kıyıyı işgal etmişse swiss bilmemneyle
the bilmemneyn tiksiniç siluetleri
dolarlar yurolar liralar falan hükmediyor demektir
cana canana aşka meşke

bendenizin istanbul efendisi olmayışı ise
büsbütün ayrı hikaye

öte yandan bilcümle soytarıyı hatırlayınız
canımın içi dışı şurası burası diye eğlendiren
doldurmuşları cebine o para birimlerini
cep ağız alışkanlığı işte
demek istediğim hesaplarına kaydettirmiş olanları
o birimlerle ifade edilenleri
ertesi günün soygunundan önce yeniden üretenler
abartmayalım o kadar da değil
yeniden üretilmelerine katkıda bulunanlar bir geceliğine
öyle sözlerle yalamaktayken velinimetlerinin uygun yerlerini
kusuruma bakılmaz
içimden gelmeyebilir kullanmak aynı sözleri

ancak şu eleştiriye de kabul ederim
ne çabuk terk ediyorsun pisliklere şair
kimbilir hangi atanın yarattığı sözcüklerimizi

BİLİMSEL BİR ŞİİR

ne yapıyordur şimdi bizim çocuklar
bilirim çokturlar
hem de ne kadar çok

pek az yaşayıp ölmüşleri
bize bakıyordurlar
hangisinin doğru olduğu sorusu yersizdir burada
bize bakıyorlardır da denilebilir
şaşkın olduklarını düşünmek mümkündür
bu kadar şanslı olup bu kadar şaşkın oluşumuza
epey görmüş geçirmişsizdir ne de olsa
hayıflanıyor da olabilirler
yaşayıp da bizim gördüklerimizi göremediklerine
belki de iyi ki yaşamadık diyorlardır
bizim acılarımız gözlerini korkutmuştur

pek az yaşayıp devam edenleri
kim bilir ne dertler içindedir
ne yaparız ne ederiz
onca pisliğin üstünden nasıl geçer gideriz
yahut daha iyimser olmak gerekirse
pisliği nasıl temizler de güzelliklere erişiriz
bunlarla tasalanıyor da olabilirler

bense ne kaygılar içindeyim
şu serinleten yaz esintisinde
düzyazıdır bu diyecek ukala tayfası
üstelik ayraçları bile yerli yerinde
pekâlâ baylar bayanlar
zaten sıfıra yakındır sizin bunları okuma olasılığınız
ne haliniz varsa görün
öyle gelmeseniz de
öyle olmuşsunuz öyle gideceksiniz
sizlerle uğraşacak değilim
herkes kendi yoluna

Üstün Korugan için

ah benim tiyatro hocam
sen de mi gittin
ne kadar önceydi yirmi yıl mı
yanındaki iktisat hocamla
gazetede ki fotoğrafını görüp sevindiydim
isyanını dile getirirken seni öğrencilerinden ayıran alçaklara
övünmüştüm de sağda solda
biri pantomim öğretmiştir bana
şu sakalı ağarmış adam
öbürü ilmi iktisat
şu müthiş sevimli kadın
dehşetli sevimli de diyebilirdim
her iki durumda nazım baba'ya gönderme yapılmalıdır

bu bir tuhafliktir aslında
bahtiyarlık da denebilir öğrenciler açısından
sevimli bir kadından iktisat hocası olur mu
bizim hüseyin nasıl söylendiğini anlatmıştı
bugünden otuz küsur yıl önce
idamına birkaç yıl kalmışken
partinin köy çalışmasına çıktıklarında onun arabasıyla
dizlerinin üzerine sıyrılmış eteklerine bozularak

lafı dağıtıyorum kusura kalma
ne çok söver sayardı sana benim anam
okulunun soyunun sopunun medarı iftihar
kimbilir belki de kendi belirsiz geleceğinin dayanağı
ben oğlunu ayartıyorsun diye
dün telefonda ağlıyordu ölümüne
dinlermiş meğer sen profesör tabibi
neçe sonra akıl verir olduğunda
çok yaşayın diye bahtsız insanlara

bunu bilesin istedim
bir de gelip sarılmak isterdim
devran epey değiştikten sonra
senin kadar saçı sakalı ağartmış biri olarak
yapamadık
hayatın bize haksızlığıdır

ne yazık
senin hiç tanımadığın bir çocuk söyledi bunu
askerden dönüşünün ikinci haftasında
uğurlarken bizim yoldaş albayı
senden biraz önce gittiği yere

onları tanıyamadın sen üstün abi
benim de senin tanıdıklarını tanıyamadığım gibi
biz tanışmıştık ama
bilmem ki hiç andığın oldu mu eski öğrencini
sık sık kulakların kızarmış olmalıdır
az mı anlattım seni
tiyatroyu bir de solculuğu ilk öğretendin bana
hani ne yapılır nereden başlanır

eyvallah ilk öğretmenim
sana teşekkür ederim
seni hep anlatacağım
çok eksikli olacaktır ne yapalım
işte hatırladığım kadarıyla
bizim yerinde duramayan komünist çocuklara
yalnız kaldığımdaysa
böyle öykülere alışkın
hüzün işçisi kadınıma

kim getiriyor bu çerçöpü kapımıza
ayağıma takılır paçama bulaşır
kapıdan süpürsen pencerede birikir
bir kader midir yoksa
doymak bilmez bir intikam
kimsenin dahli olmadan
göksel bir ceza olarak üstümüze yağar

böyle demektedir yarar var
açıklama dediğin biraz da nokta koymalı
bundandır herhalde
ne büyük günahmış
dünyaları ödesen bitmez

iç olmasına içerdedir de
iki gözün bakıp dururken birbirine ifrit olmasıdır
iki kolun fol yok yumurta yok birbiriyle boğuşması
iç savaş demek olmaz
ne sınıflar var ortada
ne kanlı bir kapışma
olsa olsa bir itiş kakış
bilemedin habire diriltilecek bir sürüngen kavga

lakin hiç yakışık almıyor
şu garip halkımızdan tevarüs ettiğimize uymuyor
ne asırlık çınarları devirmiş o fırtınaya ise
neyse neyse
bırakalım şimdi bunları
hiç yakışmıyor diyecektim de
tamam işte dinmiş besbelli demek üzre
pusuya yatmış beklemektedir gamlı baykuş
zorunlu bir düzeltmeyle
gözlerinin ele verdiği mahkûm bayankuş

kuşun cinsiyetiyle ilgili olan zevzeklik sayılabilir
gözlerin çaresizliğine gelince
beni yaşatmaktadır hâlâ
kimseye laf ettirmem

HAYDİN

haydin bakalım kalkıp gidelim buralardan
nereye gidiyoruz arkadaşlar
nerelere hangi görülmedik yerlere
bilinmez ellehem bilinir mi
kim bilebilir

bilinir neden bilinmesin
ben bilirim örneğin

kalkın gidiyoruz
bırakın oturup durmayı demektir bu
gitmektir çünkü en köklü eylemimiz
pek de iyi beceremeyiz

“bir gün gelir ben bu dünyadan giderim”
vakti zamanında bu kadar güzelini de söylemişsinizdir
sollayarak üstadı şuarayı
ama bu öyle gitmek değil

bu gitmenin en gidilmemiş olanıdır

BİR AKŞAMA DOĞRU

en gösterişli giysilerimi geçirmeliyim üstüme
böyle mi demeli
yakışan mı yapışan mı uyan mı
hiç anlamam bunlardan
adım anlara çıkmıştır
ondan değildir ancak telaşım
güzel görünmeliyim
bunun anlamıysa göbeğimin gizlenmesidir örneğin
fark edilmemesidir
sırtımda çaktırmadan büyüyen kamburun
ağarmış saçlarımdan daha anlamlıdır oysa
yıllardır taşıdığım günahların göstergesidir
pöf ne kadar kaba
yakışmıyor burnundan kıl aldırılmaz şuaraya

yine de dikkat gerekir
çıkılacaktır çünkü pek de alışılmamış bir hazıruna
bakıp bakıp gönenmelidir
hiçbir yere koyamadığım
iyi ki varmışım demelidir
bu ipe sapa gelmez adama
boş verip kimseler bilmez neler yaşadıklarına

ya sen oğlum
sen neler yaşamıştın

demek aşkındır bu sizinkisi
en azından diyorum yanlış anlama
şu gözlerinin önündeki
hiç bıkmadığın enginlik kadar

ŞÜKÜR

yazıp çizmek işte buna yarar

bir emeğin hakkını vermek istiyordur
karşılık beklemeden sunulmuş
ne yapsa onu kandırmaz
böyle hak verildiği nerde görülmüş

her birine bir öpücük örneğin
en içteni olsun isterse
olmaz
kimileri için pek sıradandır emeği verenlerin
kimileri içinse hiç yakışık almaz
üstelik ne azgın fırtınalara
ne kırıcı yıkımlara yol açar
nerelerinde bir beklemenin

bir kuru teşekkür
bir sofraya diyelim ya da
özene bezene kurulmuş
hiç gitmez

bu zamanda yetişir imdada
üçbeş satır karalamış olmaklığın
alır eline kalemi yazarsın
hadi onu da söyleyelim
yazmasına falan gerek var mı şairi azamın
okuyuverirsin telefonda
bu kadarı yeter
bir serçe gibi çarpan yüreğini çalmaya

durur durur bunu derim
ne ballı adamsın

TUHAF SORULAR

aydan ırmak geçer mi
güzelim çocukların ırmakları geçer
benimkiler de

kararmış gökleri bir çift göz deler mi
herkese muştulanmış aydınlığa doğru
inatçı keçilerininki deler
benimkiler de

ne idüğü belirsiz günleri bitirir mi
kimselerin bilemediği
görmüş geçirmiş akıllar
köreldi dedikçe bilenen
benimkiler bitirir

SÖYLE BANA

kimleri kırıp geçirdin ki oğlum bugüne kadar
kalkmış şimdi asarım keserim bilmem ne
olmuyor

bak işte gün ağarmıştır yine
şükretmeyeceksin elbet bir sabahı daha gördüğüne de
ne yapacağını düşüneceksin
geri dönmeden akıp giderken saatler
çaresizliğe tutsak olmuş gözlerinin önünde

kurumaya yüz tutmuş bir dalı sonra
evirip çevireceksin elinde
niye böyle olup bitiyor diye
akıl erdiremediğin bu haller
akıl erdirdiklerinle de yetinmeyeceksin ayrıca
başka kimlerin aklı yetiyor bir
yetip de ne oluyor iki
bunlara da bakacaksın

ardından oturup iki satır yazacaksın
iki satır sözün gelişi
daha iyisi iki milyon
suya yazıyorsun diyenler olacaktır
hem de pek çok
ama ekmek parası peşinde koşturup akşama kadar
gelip bakanlar da bulunacaktır
kaç satır armağan bırakılmış diye
bereketsiz sofrasının üstüne
yahut gönül aynasının önüne

o ayna gönülle mi ilgilidir
yoksa arkası sırlı bir cam parçası mıdır
bu soru ayrıdır

berbat bir pazar ikindisiydi
ayrıldık bu sevimsiz kentin büyük bir meydanında
hep suratsız olurum o zamanlar
üç gün üç gece geçti
ne ben seni gördüm
ne sen özledin beni
yoksa bir geceyarısı olsun çağırmas mıydın
gel ey canım efendim diye
gel uçur beni ucsuz aydınlığında bir geceye
bir kez bile çağırmadın
nasıl unuturum bunu
söyleyip dururum elbet
bir kukumav yalnızlığıydı seçtiğin
sapanımı kırmışlardı kim bilir ne zaman
vurup indirirdim onarabilmiş olsaydım
ne gezer
bulamadım bile nerelerde kalmışsa

anladım ki sapanını yitirmiş bir çocuk
müstahaktır ağlamaya
üçgünüçgecede biterse ne âlâ

ŞAİRİN AVUNTUSU

kapılara gölgesini düşüren bir yar olamadım
azeri bir kadın türküler düzsün diye
kapıya gölge düşmüş de
hele bilmiş yari gelmiş falan
yanarım ona yanarım

bundan sonra da olamayacağım bellidir
ne rahmetlinin yerinden kalkıp kolları sıvayacağı var
ne yetmişinden sonra
siyasete akıl erdirmeye çabasındaki anamın yüz vereceği
ne de benim böyle gurbetlere düşeceğim

lakin bizim de sözlerimiz bulunur elbet
yarımızın yüreğini titretir de alır götürür
birden çıkıverdiği öbür ucundan telefon tellerinin
kimsenin bilmediği ülkelere
bir de ah bir de
güleç yüzlü kızlarla oğlanları
bitip tükenmez şenliklere
dinmiyorken karartılmış göklerin pırlıltısı

bayma adamı süpürge saçlı kızı gençliğimin
ukalalığın lüzumu yok
çaldır şöyle bildik tınlar da
keyifle dinleyelim bu yağmurlu cumada
birazdan başlayacaktır sesinden utanmaz imamın
inanmışları yerin dibine geçiren ikindi ezanı
nicedir şaşıyorlardır
onca kadro varken
imamla müezzin hep aynı

hem ben bunu yazar da koyamam rahatlıkla
masasına benim küçük kadınının
üzülür çünkü kızar biraz da
sanır ki sen benim bir aşkımsın
yıllar geçmiş de unutamamışım

ne güzel
demek bir kıskanmadır onu kışkırtan
usanmadan söylerim
kıskanmadan ne aşk olur ne bağlanma

SEÇİMLİ MEÇİMLİ ŞİİR

şiiir miir yazacak halim yok zaten
bir de sen zorlama günün şu saatinde
ne demeli işte
bu odalarda kapanıp kalmışken
buralar yabancımız değildir gerçi
başını bir döndürdüğünde kitaplığın raflarına
üçüncü enternasyonalin kısa tarihi
bir döndürdüğünde
felsefe sözlüğü ilk gördüğün
büyük büyük yazmışlar çünkü
biraz yukarıdaysa bizim sinan'ın mahzun bakan yüzü
hep öyle bakacaktır kuşku yok
hocam onca yıl geçti hâlâ sürünmektesiniz
demektedir herhalde nerden bileyim
biraz önce boğuşmaktan gelmişim sayılarla
oy sayısı alt tarafı deyip geçmemeli
biri bile kimbilir ne emeklerin ürünü
kutsal sandık falan dedim ya geçenlerde alayla
oralardan çıkmıştır
damgası vardır her birinde
seksen küsur yılı kimseye bildirmediği acılarla geçirmiş kadınların
bir de isyanını kaderinde saklamışların

buyur burdan yak
kaderi de karıştırdık işin içine
iyisi mi bırak oğlum yazıp çizmeyi
yürü git burnunun dikine

size bir merhaba demek istemiştim
herhangi bir merhaba gün ortasında
geçerken denemez
her yanıımı sarmış durumdasınız
içimi dışımı yanıımı yöremi
nasıl geçer giderim
zaten bir yere gideceğim de yoktur

yakınmıyorum hayır
lakin bu kadarı da fazladır
ya alın yapıştırın beni
kimsenin görmeyeceğİ bir yerinize
her anı ortaklaşalım
ya da bırakın canım
kim ne yaparsa yapsın
siz gelin takılın
gözbebeklerimin içine örneğın
hem görmemi de kolaylaştırmış olursunuz
yahut kurulun göğsümün orta yerine
kışın sıcak yazın serindir
yeterince de geniştir
gel keyfim gel

gel yeniden çıkalım yollara
nedir ki gittiğımız şimdiye kadar
bir arpa ile bir de buğday

OTOMOBİL UÇAR MI GİDER

bizi nerelere uçuracak bilemem
hangi gizemli uzaklıklara
kapıp kaçırarak boğulduğumuz günlerden
götürecek midir diyelim
büyüsünü yitirmekte olan bir sahile
götürür götürmesine de
o büyüyle birlikte olabilir mi
demek istediğim budur

n'oluyoruz o halde
nedir bu telaş

hem şu birikimli külüstüre yazık değil midir
neler saklarken kendisinde
eklenecek olsa içim yanmaz
yaşanacak yeni güzelliklere
elini yüreğine koy da söyle
var mıdır onları yeniden üretebilecek
bu canına yandığımın yeryüzünde

olumlu yanıtın kabulümdür
birinci çoğul özneyle vereceksen

SABAH SABA

kafasında kuşlar gezdiren kadın

günlük güneşlik bir sabahtı
böyle dediğimde kızmış mıydı
küsüp darılmış mıydı
anlayamadım
haklı da sayılabilirdi haksız da

haklılığı şundan olabilirdi
ikide bir dövüştüğü saçları
pek isyankâr görünüyordu tam o sırada

haksızlığıysa bizim şairliğimizle ilgilidir
o kadar da kısır değiliz çok şükür
günün her saatinde
düşürülecek bir imge buluruz
ya erken çiçeklenmiş ağaç dallarından
süzüm süzüm süzülürken bastırarak soğuktan habersiz
ya da titremeyi unutmamış kalbimizden
onun da bilgisi yoktur nereden olsun
pattadak gelecek vurgundan

ne mektuplar yazardım zamanında
şimdi yazmak mı kaldı mektup mu yoksa
kalemler tükenmiştir tükenmez denirdi oysa
topladım hepsini götürüp attım kuytulara
ben yapmadıysam biri yapmıştır mutlaka

şimdi bir tükenmezim olsaydı
ne mektuplar yazardım dersem olmaz
mürekkepli kalemle yazardım çünkü

bu da bir yalan işte
bir divitim bir de ağzına kadar dolu hokkam olsaydı bile
yazabileceğim bir satırı geçmezdi
sizi sevmekteyim hâlâ
bir de belki
karalayıp şu kuşkusuz üzüntü verecek hâlâyı
ilk günkü gibi
sonra onu da karalayıp yeni bir satır
ilk günkünden çok daha fazla
sonra yine karalanmış son sözcüğün yerine
başka

olmazmış demek
karalama defterine dönmüş mektup mu olur
bu hünerim de kalmamış
tükenmiş ey zavallı
kalemlerin gibi hünerlerin de
yaz adam gibi öyleyse
yaz da araya gitmesin
adam gibinin anlamı niteliksiz işçidir
niteliksiz ama hayatın işçisi
bu da enikonu bir payedir

sizi sevmekteyim
ilk günkünden çok daha başka

KARANLIK ÇAĐRIŐIMLAR

pusludur bu tarihte g klerimiz
tarihte mi mevsimde mi
tarihle mi coğrafyayla mı ilgili anlamındadır soru
nasıl yinelenir yani
insanla mı hareket eder güneŐle mi
demek düŐünsel bir şiir kurmaktayız
     pusun bunlarla bir ilgisi yoktur
hem de ikisiyle birdendir ilgisi

sisi pusu sisiposu bir kenara bırakmak yerindedir
nitekim sonuncusu bir efsanedir
ve pek yoksuluzdur bunları bilmekte
ne yapalım ki öyledir
hayıflanmak boşunadır
daha ne yoksulluklarımız bulunmaktadır

neden arkadaşı olmamıştır o çocuğun
arkadaŐları gencecik ölmüŐlerdir yahut
onca yıldır her işe koŐarken kendisi yadelerde
asıl soru budur
günlerdir aklımı kemirmektedir
besbelli
cevabını bulmadan bir adım bile atılamayacaktır

her işin arasında soğuk sabahlarının nöbetleri vardır
bardaktan boşanan yağmurların afişlemeleri
ya da kırılmış burun kemikleri
kıranlar günümüzün murtazaları mıdır
yoksa merkezi haberalma örgütlerinin görevlileri mi
kırdırma gerekçesi hakkını vermek mi işin
yoksa kollamak mı çaresiz durumdaki bir kız arkadaşı
bilinmez de olsa fark etmez

sonra benim içimi burkan yazıklanmalar vardır
birkaç yaş genç akranları görünce
vay be kimler var buralarda diye
azbuçuk tantanalı toplantıların molalarında
kendisi dışarıdan tanık olduğunda

sonra bir başka yol arkadaşına söylenmiş sözler
ben senin gibi olmak istemiyorum
olmak mıydı yaşamak mı
neyse ne işte
her ikisi de yıkıcıdır
her bir yanı ağarmış ihtiyarın indinde

sonra bilirim yalnız gidilmez sinemalara
haydi gidelim demeden olmaz
deyip de gidemeden
diyebileceğin bir kişi bile bulamadan
vah çocuk vah
nasıl olmuş bu işler
nasıl öldürmüşüz

beynimize mi çökmüş nedir
bu pus mus da dağılmıyor zaten

UZAKTAN UZAĞA

dünya bir yuvarlaktır çocuğum
hiç söylemiş miydim sana bunu
nice zamandır delikanlı yoldaşım
bir söz söylediğim oldu mu
tek bir söz
n'aber evlat nasılsın karnın aç mı
nasıl gidiyor işler dışında
anlamalısın ancak bizim işlerimizdir sorduğum
haberler oradan olmalıdır
ne öğrendin ne kadar öğrendin
ne kadar biledin beynini
eskiden kesemediklerini parçalayıp geçemediklerini
kıldan ince kesip atacak kadar sözgelimi
derinleştirebildin mi

yetmez ayrıca bunlar
kaç kişi oldunuz
kaç civanmert delikanlı
bunun için sözlüğe bakarsın
saymayı bilmeyiz biz
saymakla da tükenmeyiz
diyeceklerimden biri budur

karnın aç mı derken
açlık belasıdır insanın
yaptırmayacağı yoktur
cengâverlikten köpekliğe kadar
birincisi neyse ne de
ikicisi bizden uzak durmalıdır

yuvarlaklığına gelince dünyanın
sözün gelişi sayılmalıdır
böyle gelmiştir söz ve böyle gitmeyecektir
pisliğine bulaşmayacaksın yuvarlağın
bir de her vuruşunda doksana takacaksın
bırak kirlenmiş kaleciler önünde çaresiz kalsın
hünerinle delik deşik ettiğin ağların
nasıl yapmışlarsa işte öyle gelmiş geçmiş yol arkadaşların
diyeceklerimin sonuncusu da bu olsun

YOL ŞİİRİ

epiy bir yoldur geldiğimiz

böyle dediğime göre geriye bakmaktayım
oysa hiç şaşmadığımız bir doğrumuz vardı
her daim ileriye bakılacak
değiştirmek gerekiyor öyleyse girişi

uzun bir yoldur gittiğimiz
daha da gidilecek olandan başka

her yol sorularını getirir
kendininkileri bir
sağa sola açılanların taşıdıklarını iki
buradaki sağ sol lafın gelişidir
doğuya batıya kuzeye güneye de olabilirdi

zaten bana kalırsa
sorularla konuşmalara açılmasıdır bir yolu çekilir kılan
o yüzdendir hiç unutmayışım
gitmekten bıktığımız yolları
iki gönül bir aradaysak
başındaysam dümenin
yanımızda yöremizde akıp duran suların şırıltısı
bir de kulaklarımızda tınısı seçtiğimiz ezgilerin
daha ne olsun

lakin giderim giderim
bitmez kederim

yirmi dört saati pek az geçmişken
aramıza karışalı
sevgiye tanık oluyorsun
demek şu ana kadar talihli bir çocuksun
bir de unutma sakın
talihini emeğinle kuracaksın

annen diyelim sözgelimi
o sevgi öğretmenlerinin ilki
tutturmuş gözlüğüm de gözlüğüm
seni ilk kez kucağına verdiklerinde

yaşamaya kalkıştığın dünyada
babaların kucağına verilmez çocuklar
bana vermemişlerdi
babana vermediler
sana da vermeyecekler bu gidişle
aldırma haksızlığın bu kadarına
daha nelerini göreceksin

gözlüğüm diye tutturması şundandır
o da dörtgözdür benim gibi
oğulcuğunu pırıl pırıl görmek istemiştir

ona bilgin ol diyen benimdir evlat
bilim nerdeyse git bul
doyur şu yeryüzünün aç insanlarını
biliyorum günü geldiğinde
ey benim romantik dedem diyeceksin
onca doymaz rezil varken dünyanızda
benim küçücük annem nasıl doyursun açları
lakin ben böyle bir romantik olmasaydım
söyle bakalım delikanlım
senin küçücük annen nasıl bulacaktı babanı

baban ki daha ilk gününde
seni sevgiyle tanıştırmaktadır
ben tanığımı örneğin
minik başını dik tutan
koruyuculuğu tamam da
hünerine akıl erdiremediğim ellerinin

ilk tanışıklığını söylemiş olduk ya
sonrakileri bir yana bırakalım
korku nefret ihanet eziyet şu bu
tanıyacaksın nasılsa
ağzımızın tadını bozmayalım

sözü bağlayalım artık
biraz daha vaktim olacak
umarım olacaktır demek istiyorum
uzun uzun konuşacağımız günleri beklemeye
seni özleyerek göçüp gitmeye de razıyım gerçi
rıza mıza değil ayrıca
olacağı budur
böyle kurulmuş düzen
yıkamazsan çekersin

yine de eyvallah her türlü mihnete
sen başını dik tut yeter
ben görürüm gittiğim yerden
aferin sana aslanım derim
yanında olamadıysak da
utandırmadın bizi
yazılmış üçbeş satırımızı unutmaz okursan
biz de orda sayılırız zaten
sen nerde yaratmaya girişmişsen bizim yaşayamadıklarımızı
tam da o yerde

Mesut Odman'ın şiir yayımlama alışkanlığı, bir bakıma, Ergin Günçe'nin altmışlı yılların sonlarına doğru fakülte kantininde onlara anlattığına benzer. ODTÜ'de iktisat hocası, aynı zamanda Sosyalist Fikir Kulübü üyesi olan ve 1983'te bir uçak kazasında yitirdiğimiz bu şairimiz, "Çocuklar, ben illegal bir şairim; yazıp yazıp çekmeceme atıyorum" dermiş aralarında Odman'ın da bulunduğu birkaç öğrencisiyle söyleşirken.

Odman'ın 1995 tarihli ve **Sessiz Yürüyüş** adını taşıyan ilk kitabı, bu anlamda, onun legale çıkışı olmuştur. **Geceyi Bölen Şiirler** başlıklı ikinci kitabın yayımlandığı tarih ise Mayıs 2000'dir.

Elinizdeki üçüncü kitap, 2000 ile 2008 yılları arasında yazılmış ve yine, birkaçı dışında, herhangi bir yerde yayımlanmamış şiirlerden oluşmaktadır. Bunlar, yazarının deyişiyle, "Kendisini emekliye ayırmış" bir şairin son şiirleridir ve düzyazı ile şiirin kapişmasında, bu örnek için söylenirse, ikincinin geri çekilişinin göstergesi sayılabilir.

Bununla birlikte, şiir yazmak bir işse eğer, biri dışında her iş gibi oradan da tek yanlı bir kararla emeklilik mümkün olabilir. Emekli olunamayacak tek işe gelince, buradaki şiirlerin yazarına göre, onun adı toplumsal mücadeledir.

30 TL (KDV'den muaftr.)

9 786059 988476